GP SINGH Immigration
GP SINGH IMMIGRATION INC.
ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ
Licenced Immigration Consultant
Refugee Cases
Family PR
Study Permit
Super Visa
Visitor Visa
Case Appeal
Citizenship
Passport
PR Card renew
Hearing Practice
5145597525
5146131608

Gaganpreet Singh (MEngg, RCIC-IRB) Commissioner of Oath
7914 Rue Lefebvre, LaSalle, QC H8N 2A8

Real
ਦੇਸੀ ਟਾਈਮਜ਼
Desi Times
ਹਫਤਾਵਾਰੀ
www.desitimes.ca
QCNA

DESI TIMES WEEKLY VOLUME 7 ISSUE #536 FRIDAY, 15 MAY , 2026

20th Edition of SAWID Business Directory.
2026

To publish your advertisement as low as $100 contact:
COMING SOON
singhatthwal@gmail.com
manjeetatthwal@gmail.com
Mobile No. +1 (438) 500-6024
Office number: 514-798-1794
www.sawidcanada.com

ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੇਂ ਸਥਾਨ ’ਤੇ, ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ

ਕੀਮਤਾਂ ਘਟਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ; ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਵਧਦੀਆਂ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਰਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ

ਵੈਨਕੂਵਰ : ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੋਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Higher Education and Research Systems) ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਗਲੋਬਲ ਰੈਂਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵਾਂ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਮੁੱਚੀ ਰੈਂਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ।

‘ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ’ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, 2026 MeasuresHE ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ 87.8 ਦਾ ਸਕੋਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ, ਨੀਦਰਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਸਵੀਡਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਇਮਾਨਦਾਰੀ (Academic Integrity): ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ 100 ਵਿੱਚੋਂ 100 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਖੋਜ (Research): ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਖੋਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ (89) ਨੂੰ ਪਛਾੜਦਿਆਂ 89.4 ਅੰਕ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਕੀਕਰਣ: ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 84 ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ 60.4 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਕਿੱਥੇ ਅੱਗੇ ਰਿਹਾ ?

ਅਮਰੀਕਾ HI ਦੇ ਸਕੋਰ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਿਹਾ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਪਣ (Openness), ਟਿਕਾਊਪਣ (Sustainability), ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ (Investment) ਵਰਗੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।

ਕੈਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ: ਸਾਲ 2026 ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀ ਦੀਆਂ 50 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੇ ਥਾਂ ਬਣਾਈ ਹੈ:

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਟੋਰਾਂਟੋ: ਟਾਈਮਜ਼ ਹਾਇਰ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ 21ਵੇਂ ਸਥਾਨ ’ਤੇ।

ਮੈਕਗਿਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (McGill University): QS ਰੈਂਕਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ’ਤੇ 27ਵੇਂ ਸਥਾਨ ’ਤੇ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ (UBC): ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੈਂਕਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੋਟੀ ਦੇ 50 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ।

ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਹਿ-ਸੰਸਥਾਪਕ ਡੇਵਿਡ ਵਾਟਕਿਨਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਚੋਣਵੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਸਿੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੋਜ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

.ਫੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟਾ ਦਰਮਿਆਨ ਊਰਜਾ ਸਮਝੌਤਾ

ਓਟਾਵਾ : ਫ਼ੈਡਰਲ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟਾ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਲਵਾਯੂ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੱਛਮੀ ਤੱਟ ਤੱਕ ਤੇਲ ਪਾਈਪਲਾਈਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸਤੰਬਰ 2027 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਡੈਨੀਅਲ ਸਮਿਥ ਨੇ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਕੈਲਗਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੰਬਰ ਵਿੱਚ ਐਲਬਰਟਾ ਅਤੇ ਫ਼ੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ’ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਐਲਬਰਟਾ ਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਰਬਨ ਕੀਮਤ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਐਲਬਰਟਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ 1 ਸਤੰਬਰ, 2027 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੋਵਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ , ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਈਪਲਾਈਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ’ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜਨਗੇ। ਸਮਿਥ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ’ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਲਬਰਟਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਸਮਿਥ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਊਰਜਾ ਨੇਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਬ੍ਰੀਫਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਿਛੋਕੜ ’ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਲਬਰਟਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਪਾਈਪਲਾਈਨ 2033 ਜਾਂ 2034 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੇਲ ਲਿਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਟੋਰ
ROGERS™ fido
Abdul Rehman
6700 Ch de la cote des neiges k-27 H3S2B3
514-638-2222, 514-629-0000

Gurdwara Guru Nanak Darbar LaSalle
Montreal
ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਨਾ ਦਿਵਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ
ਮਹਾਨ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ
17
May 2026
Sunday
16 ਮਈ 2026 ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਚਾਰ
ਬੇਨਤੀ ਕਰਤਾ
ਸ੍ਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਾਉ, ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਲਸਾਲ,
ਸ੍ਰ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਪਾਰਕ ਐਕਸ , ਜਥੇ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਖੇਲਾ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹਡਸਨ
ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਰਬਾਰ
ਲਸਾਲ,ਪਾਰਕ ਐਕਸ, ਹਡਸਨ , ਮੌਂਟਰੀਆਲ ਕਨੇਡਾ।
More Information - 514 977 8624 , 514 772 1413

ਕਰੂਜ਼ ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਘਾਤਕ ਹੈਂਟਾਵਾਇਰਸ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਨਾਲ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋਖਮ ‘ਘੱਟ’: ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ

ਵੈਨਕੂਵਰ : ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਗਠਨ (WHO) ਨੇ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੈਂਟਾਵਾਇਰਸ ਦਾ ਐਂਡੀਜ਼ ਸਟਰੇਨ ਕੁਝ ਵਿਰਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਇਨਸਾਨ ਤੱਕ ਫੈਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਇਸ ਵੇਲੇ “ਘੱਟ”ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਇਰਸ ਐਮਵੀ ਹੌਂਡੀਅਸ ਕਰੂਜ਼ ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਯਾਤਰੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋਏ ਸਨ। WHO ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਿਪ ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਰੀ ਟਾਪੂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਬਾਕੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੱਚ ਜੋੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਨਾਗਰਿਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅੱਠ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈਂਟਾਵਾਇਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।

WHO ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮਾਰੀਆ ਵੈਨ ਕਰਖੋਵੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਿਹਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰੂਜ਼ ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਹੈਂਟਾਵਾਇਰਸ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ Tenerife ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਸਿਹਤ ਨਿਯਮ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਊਥ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ

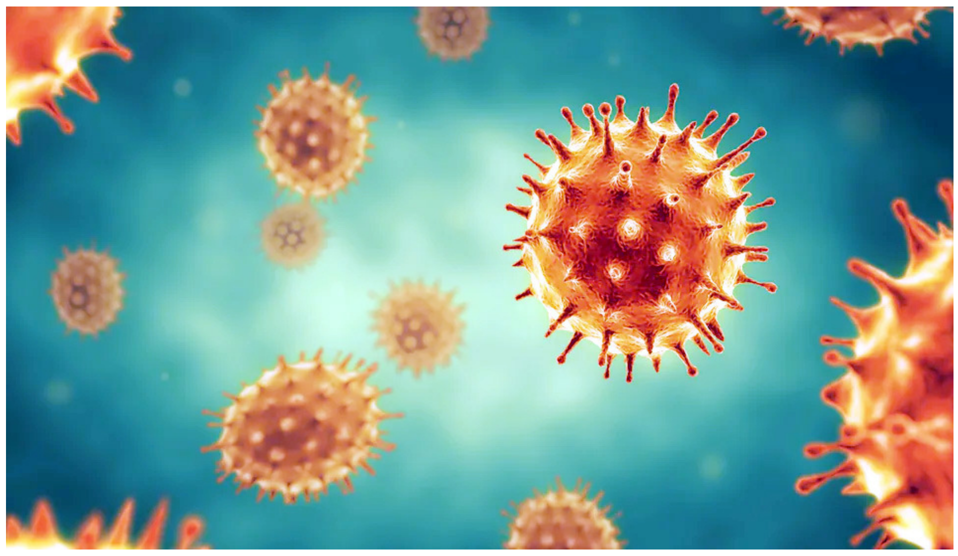

ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਨੀਦਰਲੈਂਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸਥਿਰ ਹੈ।

ਔਟਵਾ ਵਿੱਚ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਅਨੀਤਾ ਅਨੰਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਸੁਲਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੈਨੇਰੀ ਟਾਪੂਆਂ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਿਹਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੈਨੇਡੀਅਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕੈਨੇਡੀਅਨਾਂ ਨਾਲ ਈਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਹੈਂਟਾਵਾਇਰਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਪ ਛੱਡ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸ਼ਿਪ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਓਸ਼ੀਅਨਵਾਈਡ ਐਕਸਪੇਡੀਸ਼ਨਜ਼ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਪ ਸੇਂਟ ਹੈਲੇਨਾ ਰੁਕਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ 30 ਲੋਕ ਉਥੇ ਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਂਟ ਹੈਲੇਨਾ ‘ਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਸਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਯਾਤਰੀ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਡੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੀਦਰਲੈਂਡ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਡੱਚ ਏਅਰਲਾਈਨਕੇਐਲਐਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਜੋਹਾਨਜ਼ਬਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਸਿਹਤ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੱਚ ਮੀਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕੇਐਲਐਮ ਦੀ ਇੱਕ ਏਅਰ ਹੋਸਟਸ, ਜੋ ਉਸ ਮਹਿਲਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਐਮਸਟਰਡੈਮ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈਂਟਾਵਾਇਰਸ ਵਰਗੇ ਲੱਛਣ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

ਡੱਚ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਸੰਕਰਮਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਕੇਐਲਐਮ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਕਾਰਨ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲੇ ‘ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਪ ਕੈਨੇਰੀ ਟਾਪੂਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਤਾਂ ਗ਼ੈਰ-ਸਪੇਨੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦਕਿ 14 ਸਪੇਨੀ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਡਰਿਡ ਦੇ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੰਟੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਚਾਰ ਕੈਨੇਡੀਅਨਜ਼ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਸੇਂਟ ਹੈਲੇਨਾ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ ਦੋ ਕੈਨੇਡੀਅਨਜ਼ ਦੇ ਟਰੈਵਲ ਰੂਟ ਬਾਰੇ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਸੀਬੀਸੀ ਨਿਊਜ਼ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਕ ਸ਼ਿਪ ‘ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਚਾਰ ਕੈਨੇਡੀਅਨਜ਼ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਣ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਆਰੰਟੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਖ਼ਾਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਬਾਰਡਰ ਸਰਵਿਸੇਜ਼ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਲੱਛਣ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਿਹਤ ਜਾਂਚ ਲਈ PHAC ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਾਇਰਸ ਦੀ ਜੋ ਕਿਸਮ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਐਂਡੀਜ਼ ਹੈਂਟਾਵਾਇਰਸ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪਰਕ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਇਨਸਾਨ ਤੱਕ ਫੈਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਹਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਰਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨੇੜਲਾ ਸੰਪਰਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਹਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌਕਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪੁਰਾਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ: ਰਿਪੋਰਟ

ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ 2021 ਦੌਰਾਨ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪੁਰਾਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੁੱਗਣੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਮਹਿੰਗੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਮਿਲੇਨੀਅਲ (ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ), ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਐਕਸ (ਮਾਪਿਆਂ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ) ਅਤੇ ਬੇਬੀ ਬੂਮਰਜ਼ (ਪੁਰਾਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ) ਦੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ।

ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ 2021 ਵਿੱਚ 25 ਤੋਂ 39 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ 16.3% ਮਿਲੇਨੀਅਲ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 1991 ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਉਮਰ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ 8.2% ਬੇਬੀ ਬੂਮਰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹੀ। 2021 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 49.9% ਮਿਲੇਨੀਅਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ।

ਇਸਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2006 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਉਮਰ ਵਿਚ 56.2% ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਐਕਸ ਅਤੇ 1991 ਵਿੱਚ 55.9% ਬੇਬੀ ਬੂਮਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ।

ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੱਧ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਟੋਰੌਂਟੋ ਅਤੇ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਟੋਰੌਂਟੋ ਵਿੱਚ 2021 ਦੌਰਾਨ 26.1%

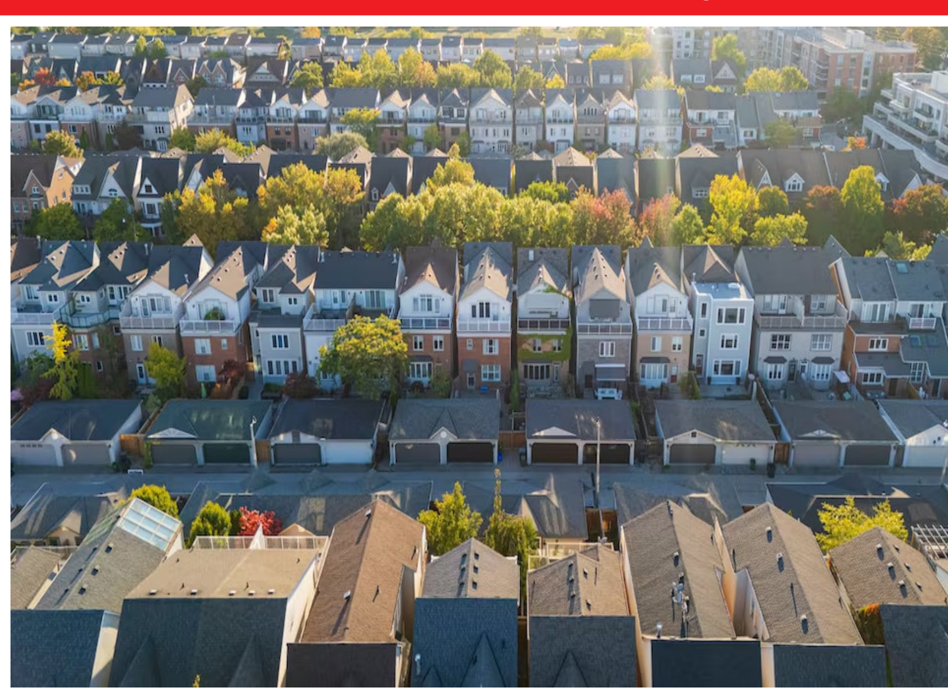

ਮਿਲੇਨੀਅਲ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਕੜਾ 19.3% ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਮਿਲੇਨੀਅਲ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। 1991 ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਬੇਬੀ ਬੂਮਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ 2021 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 62.8% ਮਿਲੇਨੀਅਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ।ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਵਧ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਉਸੇ ਗਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਧੀਆਂ। ਸੀਬੀਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਮੁਤਾਬਕ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 2004 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ 200% ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਵਧ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਦੋ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸਿਰਫ 76% ਵਧੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਘਟਣ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਮੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਰਹੀ।ਟੀਡੀ ਇਕਨੌਮਿਕਸ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਔਸਤਨ 0.3% ਘਟ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰ ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਸਿਰਫ਼ ਘਰਾਂ ਦੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਲੋਕ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਾਪੇ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮਿਲੇਨੀਅਲ ਵਿਆਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਦਰ 1991 ਦੇ ਬੇਬੀ ਬੂਮਰਜ਼ ਦੇ ਲਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਨਸਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਗਭਗ 39.4% ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਗੋਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੂਲਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ 14% ਹੀ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਇਸ ਫਰਕ ਪਿੱਛੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇੱਕ ਵਜ ?ਹਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਖੜਾ ਹੋਣਗੇ 'ਆਪ' ਵਿੱਚ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ 'ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤ' ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਤੇ ਮੋਢੀ ਸਰਦਾਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਖੜਾ ਹੁਣ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰੀ ਹਲਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਾ ਸਮਾਣਾ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੇ ਰੌਂਅ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ।ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਰੱਖੜਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨਾਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲਿਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਤੈਅ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹਫਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਦੱਸੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ ਤੇ ਹਾਲੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਵੀ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਖੜਾ ਨੂੰ 'ਆਪ' ਵਿੱਚ ਜੁਆਇਨ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਾਨ ਖੁਦ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ 'ਕਰਤਾਰ ਵਿਲਾ' ਆ ਰਹੇ ਹਨ ।ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੱਖੜਾ ਨਾਲ ਫੋਨ ਉਤੇ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਸੁਖੀ ਧਾਲੀਵਾਲ ਵੀ ਪਿੰਡ ਰੱਖੜਾ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਹਲਕਿਆਂ

ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਸਖ਼ਤ

'8 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ 23 ਪੁਲੀਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਕਿਸਨੇ ਲਗਾਏ ?'

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਭਾਰਤੀ ਕ੍ਰਿਕਟਰ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ 23 ਪੰਜਾਬ ਪੁਲੀਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਜਗਮੋਹਨ ਬੰਸਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਠ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 15 ਪੁਲੀਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਜਸਟਿਸ ਬੰਸਲ ਨੇ ਮੋਗਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ-ਵਾਰ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਘੇਰੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ, ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਦੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਜਸਟਿਸ ਬੰਸਲ ਨੇ ਏਡੀਜੀਪੀ (ਸੁਰੱਖਿਆ) ਅਤੇ ਐਸਐਸਪੀ, ਮੋਗਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ ।ਇਹ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਜਾਂਚ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਸੂਬੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵੀਆਈਪੀ (VIP) ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਖ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੋ ਹੁਕਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੱਠ ਪੁਲੀਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਨਤਕ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ 15 ਪੁਲੀਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਸਟਿਸ ਬੰਸਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ: "ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੋਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਘੇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪੁਲੀਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 20 ਮਈ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦਕਿ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਜ਼ਾ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 10 ਅਪਰੈਲ, 2022 ਨੂੰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਰਾਜ ਸਭਾ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਰਾਘਵ ਚੱਢਾ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਛੇ ਹੋਰ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਾਰਟੀ ਛੱਡ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫਿਰ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ।

ਮੁੜ ਭਖਿਆ ਮੂਸੇਵਾਲਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ: ਪਿਤਾ ਬਲਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ

ਮਾਨਸਾ : ਮਰਹੂਮ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕ ਸ਼ੁਭਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਸਿੱਧੂ ਮੂਸੇਵਾਲਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਲਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਤਿੱਖੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੀਬੀਆਈ ਵੱਲੋਂ ਮਲੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿਓ-ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਜੀਲੈਂਸ

ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਕਾਂਡ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ ਹੈ। ਬਲਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗੰਨਮੈਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਐਕਸ' 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਿਆਂ ਬਲਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਵਰ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਲੋਟ ਦੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਕਾਂਡ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਿਓ-ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਪੁਲੀਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂਸੇਵਾਲਾ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਚਿਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਰਚੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਦੋ ਗੰਨਮੈਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਸਨ। ਬਲਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਸਰਕਾਰ ਮਿਹਨਤੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ, ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ, ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗੇ ਗਲੋਬਲ ਆਈਕਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਬੋਝ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਚ ਦੇਣ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਵੀਆਈਪੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ-ਰਿਸਕ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਵੀਂ ਬਹਿਸ ਛੇੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।ਬਲਕੌਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਸਰਕਾਰ ਮਿਹਨਤੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ, ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ, ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗੇ ਗਲੋਬਲ ਆਈਕਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਬੋਝ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਚ ਦੇਣ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਵੀਆਈਪੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ-ਰਿਸਕ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਵੀਂ ਬਹਿਸ ਛੇੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਜ਼ਮੀਨੀ ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਲਈਆਂ ਦੋ ਜਾਨਾਂ

ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ 'ਚ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਭਰਾ-ਭਰਜਾਈ ਦਾ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ

ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ : ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਥਾਣਾ ਕਾਹਨੂੰਵਾਨ ਅਧੀਨ ਪੈਂਦੇ ਪਿੰਡ ਨੈਣੇਕੋਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਝਗੜੇ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖ਼ੂਨੀ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭਰਜਾਈ ਦਾ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ (54) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਮਲ ਕੌਰ (52) ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਖ਼ੂਨੀ ਵਾਰਦਾਤ ਮੰਗਲਵਾਰ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 8 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ। ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਖ਼ੂਨ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਅਮਰਜੀਤ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਭਰਜਾਈ ਕਮਲ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ।ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੈਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਟਾਟਾ ਨਗਰ (ਝਾਰਖੰਡ) ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ

ਨੈਣੇਕੋਟ ਪਰਤੇ ਸਨ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਣਾਅ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਖੀਰ ਦੋਹਰੇ ਕਤਲ ਕਾਂਡ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ।ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਇਹ ਰਹੀ ਕਿ ਵਾਰਦਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖ਼ੁਦ ਹੀ ਥਾਣੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ ਅੱਗੇ ਆਤਮ-ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਖ਼ ?ਲਾਫ਼ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮਾਤਮ ਅਤੇ ਸਹਿਮ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਓਨਟੇਰਿਓ ਵਿਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਕਮੀ ਦੇ ਅਸਰ

ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ 2025-26 ਵਿਚ 92,000 ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਘਟਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ

ਟੋਰਾਂਟੋ : ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ, ਫ਼ੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੂਡੈਂਟ ਪਰਮਿਟ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਕਾਰਨ ਓਨਟੇਰਿਓ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਕਮੀ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, 2025-26 ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਓਨਟੇਰਿਓ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਲਗਭਗ 92,000 ਫੁੱਲ-ਟਾਈਮ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਵਰੀ 2024 ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਪਰਮਿਟ ਕੈਪ ਕਾਰਨ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁੱਲ ਦਾਖ਼ਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਰਹੀ। ਇਹ ਸੀਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਫ਼ੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ 2026 ਵਿੱਚ 155,000, ਅਤੇ 2027 ਤੇ 2028 ਵਿੱਚ 150,000 ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹੈ। ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਕੈਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਓਨਟੇਰਿਓ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੰਕੜਾ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਪੋਸਟ-ਸੈਕੰਡਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਵੇਖਣਾਂ, ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਰੈਵਨਿਊ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

'ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਣੇ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ'

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਔਫ਼ ਟੋਰੌਂਟੋ ਵਿੱਚ ਪੀਐਚਡੀ ਕਰ ਰਹੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਮੀਰ ਮੁਕੱਦਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਇਸ ਲਈ ਆਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਸਵਾਗਤੀ ਮਾਹੌਲ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਫ਼ੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਵਧ ਰਹੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਸੈਕੰਡਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਫੰਡਿੰਗ ਵਰਗੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫ਼ੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੈਪ ਘਰਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਵਧਦੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਗਲਤ ਫਾਇਦਾ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਸਨ।

ਫ਼ੰਡਿੰਗ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ

ਜੌਰਜ ਬ੍ਰਾਊਨ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਫੈਕਲਟੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜੈਫ਼ ਬ੍ਰਾਊਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੋਸਟ-ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿਸਟਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਾਲ ਜੂਝ ਨਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਕੈਪ ਦਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਸਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਫੰਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੈਂਪਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਫੰਡਿੰਗ ਦੀ ਕਮੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਓਨਟੇਰਿਓ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਬੁਲਾਰਨ ਬਿਆਂਕਾ ਜਿਆਕੋਬੋਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਕੈਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਓਨਟੇਰਿਓ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ-ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਲਈ 6.4 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਫਰਵਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਦਦ ਯੋਜਨਾ OSAP ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਓਨਟੇਰਿਓ ਕਨਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਔਫ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਫੈਕਲਟੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਰੌਬ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫ਼ਰਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਓਨਟੇਰਿਓ ਦੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਛਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੇ ਫੰਡਿੰਗ ਦੀ ਕਮੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਧਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਰੇਲੂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਛੇ ਗੁਣਾ ਤੱਕ ਵੱਧ ਫੀਸ ਭਰਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਫੰਡਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਿਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓਨਟੇਰਿਓ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ

Pro-Active Drayage TRANSPORT PAD
Thank you for allowing us to be part of your business

CLASS 1 DRIVERS NEEDED

Transport PAD is looking for drivers with **at least 3 years Class 1 experience within North America** to join our team here in Montreal. Experience at CP, CN and Port is an asset. This will be an employee driver (on our payroll), not incorporated. Will be entitled to vacation days, sick days and paid for all federal statutory holidays.

Transport PAD is a family-owned business operating for almost 40 years, totally independent and not affiliated with any third party or logistics company. We are a leader in **intermodal drayage** in Quebec, serving many logistics partners. We have an experienced operations team that take pride in treating our drivers with respect. The safety and security of our drivers is our top priority. We offer a competitive renumeration package (including monthly and annual bonuses) and a great work environment.

We are located at 10765 Chemin Côte de Liesse in Dorval Montreal. If you are interested in joining our team, please call Marc at 514-264-4630.
Transport PAD
http://www.transportpad.com

DAN-IPTV

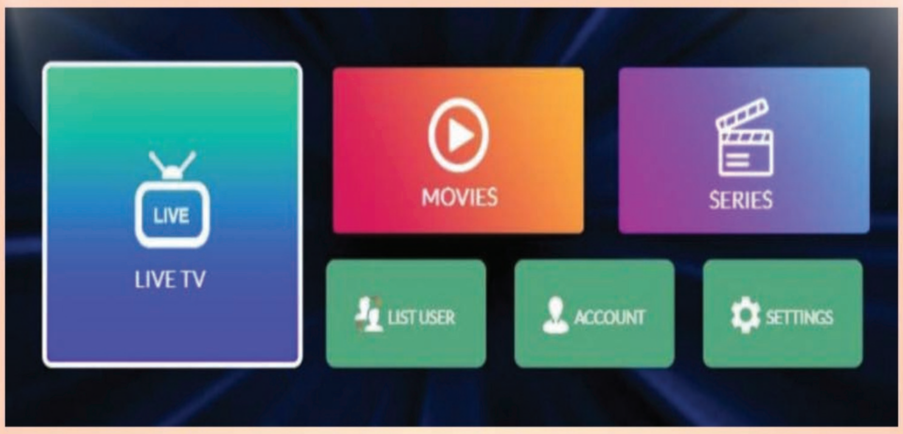

contact Info:438:929:8017

CHANNELS FROM AROUND THE GLOBE.

live channels,Punjabi,all Indian, Pakistani,English and All over The World with Sports package, Movies,Ppv,HBO,Sports, Netflix,Amazon,Disney,Apple,

ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਈਵ ਚੈਨਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਚੈਨਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਸਪੋਰਟਸ ਚੈਨਲਾਂ, ਮੂਵੀਜ਼ ਚੈਨਲਾਂ, ਐਚਬੀਓ, ਨੈਟਫਲਿਕਸ, ਡਿਸਨੀ ਅਤੇ ਐਪਲ ਦੇ ਚੈਨਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ

Instagram:IAMDJDANNY
FACEBOOK: DANNY DANNY

ਅੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ | ਭੈੜੇ ਨਿਯਮ ਘਟੀਆ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ : ਬੁਰਕ

ਸੰਪਾਦਕੀ........

ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼

ਅਜੋਕੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਟਸ ਐਪ, ਫੇਸਬੁੱਕ, ਟਵਿੱਟਰ ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਸਾਹ ਲੈਂਦੀ ਤੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਕਦਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤੁਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਧਨ ਸਮਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਣੇ ਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੱਜ ਕੇ ਸਮਾਂ ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੀ. ਐਨ.ਐਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੋਈ ਰੋਇਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ, ਯੂ.ਕੇ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਸ ਦਾ ਗੱਭਰੂਆਂ ਤੇ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। 14-24 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗ 'ਤੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਰਵੇਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ, ਉਤੇਜਨਾ, ਡਿਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਜਿਹੀਆਂ ਅਲਾਮਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਨਸਟਾਗ੍ਰਾਅ ਤੇ ਸਨੈਪਚੈਟ ਜਿਹੇ ਐਪ ਇਸਤਰੀਆਂ ਅੰਦਰ ਅਕਰਸ਼ਕ ਸਰੀਰਕ ਦਿਖ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਹੀਣਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜੋਕਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਲਾਲੀ ਤੱਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਚੱਕਰਵਿਊ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਿੱਧਿਆਂ ਦੀ ਰਾਣੀ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਵਿਚ ਖੁਭ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਖੋਜ ਬੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਹਿਰ ਵੀ ਉਪਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਾਪਰਵਾਹ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੀ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਚੰਗੇ ਤੇ ਮਾੜੇ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਮਾਰਗ ਅਸੀਂ ਚੁਣਨਾ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਸ਼ੌਕ ਤੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਤੇ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਸੂਝਵਾਨ ਅਧਿਆਪਕ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਰਾਹੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਘੇਰਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਠੀਕ ਉਪਯੋਗ ਵੀ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਗ਼ੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਗੜ੍ਹੇਮਾਰੀ ਵਾਂਗ ਚੁਟਕਲੇ ਬਰਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਸੰਬੰਧੀ ਚੁਟਕਲੇ ਪਨੀਰ ਦੇ ਪਕੌੜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਮਾਣੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਕਟੋਰਾ ਲੱਭਾ ਪਾਣੀ ਪੀ-ਪੀ ਅਫਰੀਆ ਦਾ ਮੰਜ਼ਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਮਸਾਂ ਦੋ ਪੰਗਤੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੂਝਵਾਨ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ (ਡਲੀਟ) ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਵਿਚਲੇ ਹੁਨਰ ਤੇ ਕਲਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੇ ਵੀਡੀਓ ਚੰਗਾ ਉਪਰਾਲਾ ਹਨ। ਕਈ ਵੀਡਿਓ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਉਦਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ-ਸਰਹੱਦਾਂ ਲੰਘ ਕੇ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਸੰਦਲੀ ਵਿਹੜਿਆਂ ਵਿਚ ਸੁਗੰਧ ਖਿਲਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਕੁਰੀਤੀਆਂ 'ਤੇ ਚੋਟ ਕਰਦੇ ਵੀਡਿਓ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨੌਜਵਾਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾ-ਫਾਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾਰਕੁਟਾਈ ਕਰਨ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਸਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਆਪ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਭੜਕਾਉਣ ਜਾਂ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਫੈਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਫਵਾਹਾਂ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਧੂੜ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਬੋਤਾ ਭਜਾਉਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖਤਰਨਾਕ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਲੀ-ਗਲੋਚ ਵਾਲੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੱਟਸ ਐਪ 'ਤੇ ਪਰਚਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵੀਡੀਓ ਸੰਖੇਪ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨੀਰਸ ਲੈਕਚਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 2-3 ਮਿੰਟ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਵਿਚ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪਤਾ ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਲ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੋਚਦਾ, ਵਿਚਾਰਦਾ ਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਈਟ ਦੇਖ ਕੇ ਉਤਾਵਲਾ ਹੋਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਤਰੁੰਤ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਦਿੰਦਾ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸਤਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌੜ ਵਿਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੁਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਤੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਗਵਾਚ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੋਚਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕਾਹਲੀ ਨੇ ਮੱਲ ਲਏ ਹਨ। ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਥਾਂ ਬੇਚੈਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੋਂ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਰੈਡੀਮੇਡ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਬੁੱਤਾ ਸਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਲਾ ਨੂੰ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਹੈ। ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਜ਼ ਦੀ ਫੁੱਲਾਂ ਜਿਹੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਖੋ ਗਈ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਸ 'ਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਾਂ ਤੇ ਵਿਅਕਰਨ ਦੀ ਜੋ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸੰਬੰਧੀ ਵੀਡੀਓ ਕਈ ਵਾਰ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾ ਕੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿੰਦਾਜਨਕ ਹੈ। ਸੈਲਫੀ ਕਲਚਰ ਵੀ ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਸ 'ਤੇ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਬੇਲਗਾਮ ਹੋ ਕੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਲਫੀ ਲੈਂਦਿਆਂ ਅਨੇਕ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੀ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਜਾ ਡਿੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਸ 'ਚ ਅੱਖਾਂ ਗੱਡੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਗੁਆਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰੁਚੀ ਲੈਣਾ ਅਤੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਨ ਲਗਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੋਬਾਈਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ, ਸੌਣਾ-ਜਾਗਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇ ਸੱਜ ਵਿਆਹੀਆਂ ਜੋੜੀਆਂ ਇਸ 'ਤੇ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਖੀਵੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੰਮ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਰਾਗ ਅਲਾਪਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ਼ੋਰ ਇਸ ਹਨੇਰੀ ਵਿਚ ਗੁਆਚੀ ਗਾਂ ਵਾਂਗ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਮੁਕਤਾ ਤੇ ਮਾਰਧਾੜ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਸੰਦੇਹ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਸੱਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੱਚ ਵੀ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਸ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਇਸ ਦੇ ਆਦੀ ਤੇ ਮਨੋਰੋਗੀ ਹੋਣ ਦਾ ਲੱਛਣ ਹੈ। ਇਸ ਚੱਕਰਵਿਊ ਵਿਚੋਂ ਆਪ ਨਿਕਲਣਾ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਡਾ. ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੁਰਾਲੀ
ਮੋਬਾਈਲ : 70093-56607

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ 'ਚ ਭੂਮਿਕਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਘੱਟ

➢ ਹੁਮਾ ਯੂਸੁਫ਼

ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਕੌਮੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਸੀਟ (120) ਲਈ ਹੋਈ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਜੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦੋ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਪੀਐੱਮਐੱਲ (ਐੱਨ) ਦੀ ਕੁਲਸੂਮ ਨਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤਹਿਰੀਕ-ਏ-ਇਨਸਾਫ਼ (ਪੀਟੀਆਈ) ਦੀ ਡਾ. ਯਾਸਮੀਨ ਰਾਸ਼ਿਦ ਦਰਮਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਸਮੇਤ ਮਿੱਲੀ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ (ਜਮਾਤ-ਉਦ-ਦਾਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਂ, ਇਸ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਬਗ਼ੈਰ ਸ਼ੱਕ, ਮਰੀਅਮ ਸ਼ਰੀਫ ਦੀ ਚੋਣ ਵਜੋਂ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪੀਐੱਮਐੱਲ-ਐੱਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਉੱਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਗੱਦੀਓਂ ਲਾਹੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀ ਬਿਮਾਰ ਪਤਨੀ ਬੇਗ਼ਮ ਕੁਲਸੂਮ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟਰ ਤੋਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਬਣੇ ਇਮਰਾਨ ਖ਼ਾਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਤਹਿਰੀਕ-ਏ-ਇਨਸਾਫ਼ (ਪੀਟੀਆਈ) ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਯਾਸਮੀਨ ਰਾਸ਼ਿਦ ਨੂੰ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਕ ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ ਜਿੱਤੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਟੀ ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਸੰਭਾਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਐਲਾਨੇ ਹਾਫਿਜ਼ ਸਈਦ ਦੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਜਮਾਤ-ਉਦ-ਦਾਵਾ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਨਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਮਿੱਲੀ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਵੋਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਟ 28 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਨਾਮਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਕੈਂਡਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਸ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਦੇ ਕੁੱਲ 44 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪੰਜ ਮਹਿਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਲਈ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੇ ਵਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫ਼ਿਕਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਲਕੇ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ 32.3 ਫ਼ੀਸਦੀ ਹੀ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਆਈਆਂ ਜਦੋਂਕਿ 2013 ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ 36.33 ਫ਼ੀਸਦੀ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੇ ਵੋਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰ ਘੱਟ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ; ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੀ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਚੋਣ ਦੌਰਾਨ ਤਣਾਅ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣ ਆਏ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਹਿਮ ਮੁੱਦੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਬੂਥਾਂ ਤਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਾਹਨ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਗੈਰਾ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਈ ਹਾਂਦਰੂ ਕਦਮ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਜੂਨ 2015 ਵਿੱਚ ਚੀਰ ਹਲਕੇ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 9 ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਮੰਤਵ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੋਟ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੋਂ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜ ਫ਼ੀਸਦੀ ਮਹਿਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਐਲਾਨਣ। ਜੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤੇ ਕੁੱਲ ਵੋਟਰਾਂ ਦਾ ਦਸ ਫ਼ੀਸਦੀ ਔਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨਤੀਜਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਚੋਣ ਸੁਧਾਰ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੌਮੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਹਲਕਾ 120 ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਨੇ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਰੋਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਿੱਤਣ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਵਾਂ, ਭਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਆਗੂਆਂ, ਜਿਹੜੇ ਸਿਆਸੀ ਘਰਾਣਿਆਂ ਜਾਂ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਚਿਹਰੇ ਹਨ, ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਲਈ ਮਹਿਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਣ ਨਾਲ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਆਉਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੂਜੀ ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ, ਕਬੀਲਿਆਂ, ਨਸਲੀ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾਈ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮਰਦ ਕਹਿਣਗੇ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵੋਟ ਪਾਉਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦ-ਔਰਤ ਭੇਦ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਦੀ ਗ਼ਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸਗੋਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਧੱਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੀਪਲਜ਼ ਪਾਰਟੀ (ਪੀ.ਪੀ.ਪੀ.) ਨੇ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਰਾਹੀਂ ਹੱਕ ਦਿਵਾਏ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਨਜ਼ੀਰ ਭੁੱਟੋ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਪੈਂਤੜਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪੀਐੱਮਐੱਨਐੱਲ-ਐੱਨ ਦੀ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਪੱਖੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 'ਅਣਖ ਖਾਤਰ ਹੱਤਿਆ ਵਿਰੋਧੀ' ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਲ ਪਾਸ ਕਰਵਾਏ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮਰੀਅਮ ਸ਼ਰੀਫ ਦੇ ਰੋਲ ਵਧਣ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਤਰੀਵਾਦੀ ਨੀਤੀਆਂ ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਕ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸਮੁਖੀ ਏਜੰਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਉਦਾਰ ਚਿਹਰੇ ਵਜੋਂ ਉੱਭਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ।

ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਹਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿੱਗਰ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਵਜੋਂ ਵਜੂਦ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਅਜੇ ਉਹ ਚੋਣ ਮੰਚ ਕਾਇਮ ਕਰਨੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਚ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਏ, ਇਹ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਸ਼ਨਾਂ ਤਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਖੋਜ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਘਰੇਲੂ ਖ਼ਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਹੋਣਗੇ।

ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਔਰਤਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਜਿਹੜੇ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ; ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਗੇ। ਮੱਧ ਵਰਗੀ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਰਗੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਭਰਨਗੇ। ਸਾਡੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ, ਸ਼ਨਾਖ਼ਤੀ ਸਿਆਸਤ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਥੀਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦਾ ਜਨੂੰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਕੌਮੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਲਾਹੌਰ ਸੀਟ (120) ਉੱਪਰ ਹੋਈ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਮੁਹਿੰਮਾਂ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵਧੇਰੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੋਖ਼ਿਮ ਉੱਪਰ ਹੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਪਰ ਮਹਿਲਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਵਾਅਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਿਹਤਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸੀ ਟਾਈਮਜ਼

Address:
140-6, Windsor Ave.
Lachine,
QC H8R1P7

singhatthwal@gmail.com
manjeetatthwal@gmail.com
Mobile No. +1 (438) 500-6024
Office number: 514-798-1794

Publisher	:	Manjeet Singh Athwal
Managing Director	:	Manpreet Singh
Editor-in-Chief	:	Amarjit singh
Office Admin	:	Satnam Singh
Design by	:	MANPREET SINGH
Videographer	:	Navjeet Sharma
Photographer	:	Paul Awasthi, Nirmal Bal GKB Media
Arts Critic	:	Wendy Rockburn
Free Lance Reporter	:	Joanne Penhale

Publishers Note

Desi Times and people associated with it are not responsible for any claims made by the advertisers or endorse any of their products or service advertised within. The views expressed in the Desi Times don not necessarily reflect the views of the publisher and editor. Desi Times is in the business of selling space but does not test or confirm the legilmacy of the claim made in the paper. Desi Times dones promote a healthy forum for discussion of a myriad of views in peaceful civilized manner while trying to dissuade any form of discrimination and abuse.

Contribution to the growth of the paper is most appreciated and sponsors and advertisers are trained for their support. We would like to thanks all the well wishers and supporters of Desi Times for making this endeavor possible. Let us be proud of our roots, humble in our temperament and rigorous in our efforts to attain greatness in our achievements

ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਸਮੇਤ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਉਡਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ

ਜੈੱਟ ਫ਼ਿਊਲ ਦੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਕਾਰਨ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਸਰੀ : ਜੈੱਟ ਫ਼ਿਊਲ ਦਾ ਖਰਚਾ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਏਅਰਲਾਈਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖ਼ਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਏਅਰ ਟ ?ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਟ ?ਰੈਕਰ ਮੁਤਾਬਕ 27 ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ 6 ਮਾਰਚ ਦਰਮਿਆਨ ਜੈੱਟ ਫ਼ਿਊਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 58.4 ਫੀਸਦੀ ਵਧੀ ਅਤੇ ਇਹ 99.40 ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਰਲ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ 157.41 ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਬੈਰਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈੱਟ ਫ਼ਿਊਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਡਾਣਾਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾਯੋਗ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ , ਜਿਸਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਵੈਨਕੂਵਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਦੀ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਗਿਣਤੀ 7 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇ 5 ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਟੋਰੌਂਟੋ ਤੱਕ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਉਡਾਣਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ 10 ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 5 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ 9 ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਗਿਣਤੀ ਮੁੜ ਵਧਣ ਦੇ ਆਸਾਰ ਹਨ । ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਯੂਰੋਪ , ਆਸਟ ?ਰੇਲੀਆ ਅਤੇ ਯੂਐਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਨੇ ਉਡਾਣਾਂ ਘਟਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਇਰਾਨ ਜੰਗ ਅਤੇ ਹੌਰਮੂਜ਼ ਸਮੁੰਦਰੀ ਲਾਂਘੇ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਰੁਕਣ ਕਾਰਨ ਜੈੱਟ ਫ਼ਿਊਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੁੱਗਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਉਡਾਣਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਗਈ ਹੈ । ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਡਾਣ , ਮੁਫ਼ਤ ਤਾਰੀਖ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਹੀ ਚਲਦੀਆਂ ਨੇ ਸਿੱਧੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਟੋਰੌਂਟੋ - ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਡਾਣਾਂ ਚਲਦਿਆਂ ਹਨ ਪਰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੀ ਉਡਾਣ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਪਈ ਹੈ 9 ਯੂਕਰੇਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦਰਮਿਆਨ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਵੈਨਕੂਵਰ ਉਡਾਣ ਨੂੰ 2022 ਦੌਰਾਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਹਾਲ ਤੱਕ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 9

ਰੇਡੀਓ ਕੈਨੇਡਾ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਨੂੰ 2025 ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਈ-ਮੇਲ ਵਿੱਚ ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਵਾਈਸ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਕ੍ਰਿਸਟੋਫ਼ ਹੈਨੇਬੈਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਨਾ ਬਦਲੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਡਾਣ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ 9

ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ

ਇਸੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੀ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਰੇਡੀਓ ਕੈਨੇਡਾ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਟ ?ਰੈਵਲ ਏਜੰਟਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮਈ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਦੀ ਟਿਕਟ ਇਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਟਿਕਟ ਦਾ ਰੇਟ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਲਗਭਗ 1.4 ਮਿਲੀਅਨ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਛੇ ਹੋਰ ਰੂਟ ਬੰਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਹੁਣ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਵੈੱਸਟਜੈਟ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਉਡਾਣਾਂ ਘਟਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 1 ਫੀਸਦੀ, ਮਈ ਵਿੱਚ 3 ਫੀਸਦੀ ਅਤੇ ਜੂਨ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬ 6 ਫੀਸਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਰੂਟਾਂ ‘ਤੇ ਉਡਾਣਾਂ ਘਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਸਮੀ ਉਡਾਣਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਛੋਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੈੱਟ ਫ਼ਿਊਲ ਦੀ ਕਮੀ ਅਤੇ ਵਧਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਹੁਣ ਹਵਾਈ ਟਿਕਟਾਂ ‘ਤੇ ਵੀ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਏਅਰ ਕੈਨੇਡਾ, ਵੈਸਟਜੈੱਟ,ਪੋਰਟਰ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਅਤੇ ਏਅਰ ਟ ?ਰਾਂਜ਼ੈਟ ਸਭ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਸਰਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਧ ਰਹੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ

ਸਰੀ : ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਅਪਡੇਟ ਹੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕਰਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰੀ ਇਹ 4 ਮਈ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅੰਕੜਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਆਂਡਰੇ ਲੌਰਾਨਜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਊਜ਼ ਰਿਲੀਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਮਝਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਭਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦ ਵੈਸਟਰਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਖੇ ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਕੈਨੇਡਾ ਰਿਸਰਚ ਡਾਟਾ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਾਈਕਲ ਹੈਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਰੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੀਬੀਸੀ ਦੇ ਲੰਡਨ ਮੌਰਨਿੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ, ਕਿੱਥੇ ਸਕੂਲ ਬਣਨੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਕੀ ਹੋਵੇ, ਸੜਕਾਂ ਕਿੰਨੀ ਚੌੜੀਆਂ ਹੋਣ ਆਦਿ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। 2021 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਕੋਵਿਡ-19 ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਸੀ।

ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ

ਇਸ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੌਰੈਂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣੀ ਹਾਲਾਤ, ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ)

ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਜਦੋਂ ਬਾਣੀ ਦੀ ਥਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਦੁਖਾਂਤਕ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ-ਸਿਆਸਤ ਦੁਆਰਾ ਸੌਖਿਆਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੁਖਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਣੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਭਾਈਚਾਰਕ-ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖ-ਅਧਾਰਯੋਗਤਾ (competence), ਆਗਿਆਕਾਰੀ (sincerity) ਅਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ (honesty), ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਸਿਖ-ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਢਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਤੇ ਪੰਥਕ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਲੇਬਲਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਰੈਂਡ-ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਬੰਧਕ-ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਸਤੇ ਸਪੇਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਦੀ ਇਸ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ਵਿਆਪਨ ਸਭੇ ਰੋਗ॥

ਗਲਵੱਢਵੀਂ-ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੱਢੀਖੋਰੀ-ਵਿਧੀਆਂ, ਦਿਲ-ਲਗਾਊ ਤੇ ਦਿਲ-ਲਭਾਊ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿਚ ਵਹਿ ਕੇ ਸਿਖ-ਸਰੋਕਾਰਾਂ 'ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਦੋਗਲੀ-ਮਾਨਸਿਕਤਾ (ਜਿਨ ਮਨਿ ਹੋਰ ਮੁਖ ਹੋਰ ਸੇ ਕਾਢੇ ਕਚਿਆ) ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਕਾ ਮੰਨਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਗ ਪਈ ਹੈ। ਦੋਗਲੀ-ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸੋਚਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ। ਇਸੇ irrational fantasy ਵਿਚੋਂ glittering & self destructive illusions ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਰਹੇ ਸਰੋਕਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਫੈਲੇ ਦੁਖਾਂਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਏ ਹਨ। open society ਦੇ ਮੁਦਈ ਸਿੱਖ, close society ਵਲ ਤੁਰ ਪਏ ਹਨ। ਸਰਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਗੁਆਚਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਤਮ ਚੀਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ।

ਪਰਸਪਰ-ਭਰੋਸਾ, ਖੁਆਰੀ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। (ਖੁਆਰ ਹੋਏ ਸਭ ਮਿਲਹਿਗੇ) ਬਿਬੇਕੀ-ਬਦਲਾਵ ਦੀ ਰੀਝ ਮੁਰਝਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। (ਦੀਜੈ ਬੁਧ ਬਿਬੇਕਾ)

ਸਵਾਲ:

1. ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲੀਹ ਤੇ ਉਸਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ?

2. ਇਤਿਹਾਸ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ?

End of history & beyond history ਕੀ ਹੈ ?

ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਖਾਸ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਕਾਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ (proper history) ਵਜੋਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਿਝਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

3. ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸ-ਮੁਕਤ ਸੋਚ ਵਲ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ futureoriented, emancipatory & democratising ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਲ ਮੰਨ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਿੱਖ-ਚਿੰਤਨ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਦੀ-ਕਲਾ, ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਕਰਮਕ ਵੀ ਹਨ। ਸਖ-ਸੁਰ ਵਿਚ ਇਹ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ-ਸਿਰਜਣਾ ਵਲ ਸੇਧਤ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ-ਧਾਰਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਸਿਰਜਕ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਸੁਰ ਨਾਲੋਂ ਵਿਛੁਨਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਭੂਤਮੁਖੀ-ਇਤਿਹਾਸ-ਪੂਜਕ-ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਸੁਆਰ ਸਕਣ ਦਾ ਰਾਹ ਰੋਕਦਾ ਆਇਆ ਹੈ।

ਸਿੱਖ-ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਵਲੋਂ ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਨਾਮੱਤਾ ਇਤਿਹਾਸ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਸਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਦੀਆਂ ਵੰਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ, ਬੀਤ ਗਏ (ਇਤਿਹਾਸ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੋਚਣਾ ਤੇ ਵਿਚਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸਾਨੂੰ, ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਦੂਜੇ ਹੀ ਦਸਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਪ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਈ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ ਦਾ 'ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਸ਼ਰਧਾ ਰਾਮ ਫਿਲੌਰੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕਲੋਨੀਅਲ-ਏਜੰਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲੋਨੀਅਲ-ਏਜੰਡਾ, ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖ-ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਊਰਜਿਤ-ਸ੍ਰੋਤ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਸ੍ਰੋਤ ਅਤੇ ਡੈਟਾ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਚੁਣਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਡੈਟਾ, ਸ੍ਰੋਤ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ, ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ, ਉਹ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰੰਗ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖ-ਅਧਿਆਤਮ ਦੇ ਦਿੱਭ ਵਰਤਾਰੇ ਅੱਖੋਂ ਓਹਲੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਪਹੁੰਚ-ਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸਥਾਪਤੀ ਦਾ ਰਾਹ ਰੁਕਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਿੱਖ-ਬਿਰਤਾਂਤ, ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ ਦਾ 'ਦੁਖੀਏ ਮਾਂ ਪੁਤ', ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਦਾ ਨਾਵਲ 'ਬੋਲ ਮਰਦਾਨਿਆਂ' ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੜਕਨਾਮਾ ਦਾ ਨਾਵਲ 'ਪੰਜਵਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ' ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਸਿੱਖ-ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਧੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਲੋੜ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਚੇਤਿਆਂ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਵਿਚਕਾਰ ਤਣਾਉ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਚੇਤਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਿੱਖ-ਸਿਆਸਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਿੱਖ-ਅਕਾਦਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਮਹਾਂਨਗਰੀ-ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਘਟ-ਗਿਣਤੀ ਸਿੱਖ-ਭਾਈਚਾਰਾ, ਅੱਗੋਂ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਅਤੇ ਘਟ-ਗਿਣਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡੀਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਖਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰ ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟ-ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰ ਉਪਭੋਗੀ-ਚੇਤਨਾ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡ ਬੇਸ਼ਕ ਪੱਕੀ ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਕੱਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ ਤੇ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਜਨਮ ਵੇਲੇ (1666) ਬਿਹਾਰ ਵਿਖੇ ਮਹਾਤਮਾ ਬੁਧ (ਈਸਾ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਕ ਪਰੰਪਰਾ ਮੁਤਾਬਿਕ 566-436 ਬੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੁਤਾਬਿਕ 624-544 ਬੀ.ਸੀ) ਦਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਵੀ ਚੁਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਅਪੀਲ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਧਰਮ ਵਜੋਂ ਪਰਵਾਨ ਹੋਣ ਲਗ ਪਿਆ ਸੀ। 12ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬੁਧ ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਲਾਵਤਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖੀ, ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਨੌਂਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਅੰਗੜਾਈਆਂ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਪਕੇ ਪੈਰੀਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖੀ ਨੇ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ-ਅਮਲ ਵਿਚ ਉਤਾਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਚੰਗਾ ਸੋਚਣਾ ਜਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਉਨਾ ਹੀ ਔਖਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ, ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ, ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚੋਂ ਅਵਤਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਨ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਹਦਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਵਿਚਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੋ ਧਰਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਭੇਤ ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਚੰਡਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਬਲਵਾਨ ਸੁਰਤਿ, ਉਸਾਰੂ ਸੁਭਾ ਅਤੇ ਸਰਬਤ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ, ਭਾਣੇ ਵਚ ਰਹਿ ਕੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗੁਰੂ, ਸਕਰਮਕ ਸੁਧਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਸੁਤੀਆਂ ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ, ਜੋਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲ ਨੂੰ 'ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰਨ ਸਿਉਂ ਅਤਿ ਹੀ ਰਣ ਭੀਤਰ ਜੂਝ ਮਰਉਂ ਤਉ ਸਾਚ ਪਤੀਜੈ' ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਜੇਤੂ ਤਰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੰਡਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਿਸ ਵਿਉਂਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰਖੀ, ਉਹ ਗ਼ਲਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮਰਥ ਅਤੇ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਬੀਰਤਾ ਦੀ ਨਦੀ, ਪ੍ਰੇਮ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੈਂਹਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਗੁਰੂ, ਨੀਤੀਵੇਤਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਮੁਤਿਬਕ- 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸਚ ਪਰ ਸੀ ਅਰ ਸਚੀ ਦਾਨਾਈ ਪਰ ਸੀ। ਉਚੀ ਅਕਲ, ਦੂਰ ਦੀ ਸੋਝੀ, ਦਮਾਗ਼ੀ ਕਮਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸੀ।

ਗੁਰੂ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਵਲੋਂ ਸਤਾਏ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨਗਾਹ ਵੀ ਗੁਰੂ ਹੀ ਸੀ। ਗੁਰੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਕਦਰਦਾਨ ਸੀ।

ਗੁਰੂ, ਕਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਤ-ਰਸ ਅਤੇ ਬੀਰ-ਰਸ ਦਾ ਸੰਤੁਲਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੁਣੋ- 'ਕੈਸਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਅਠ ਪਹਿਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੰਕਟ ਹਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਦਾਚਾਰ ਸਿਖਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਬਰਦਸਤ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਮੁਗ਼ਲ ਸਲਤਨਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਨੀਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੈ, ਜੋ ਪੰਡਤਾਂ ਦਾ ਕਦਰਦਾਨ ਹੈ, ਗੁਣੀਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੋਭਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਕਵਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਵਿਤਾ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕਢਦਾ ਹੈ, ਅਰ ਹਰ ਇਕ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਨਵੇਂ ਛੰਦਾਂ ਦਾ ਆਪ ਨੂੰ ਕਰਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।'

ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ, ਕਲਾਕਾਰ, ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਅਤੇ ਸੂਰਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨੇਸ਼ਨ ਬਿਲਡਰ ਵੀ ਸਨ। 'ਆਪ ਨੇ ਟੁਟੀ-ਫੁਟੀ ਮਰ-ਮਿਟੀ ਪਰਜਾ ਵਚ ਕੌਮੀਅਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰਖੀ ਅਰ ਕੌਮੀਅਤ ਦਾ ਮਾਦਾ ਭਰ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੌਮ ਬਨਣਾ ਸਿਖਾਲ ਦਿਤਾ। ਸਾਂਝਾ ਪਿਆਰ, ਸਾਂਝਾਂ ਭੁਜਬਲ, ਸਾਂਝੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਅਗੇ ਸਾਂਝ ਪ੍ਰਯਤਨ, ਸਾਂਝੇ ਲਾਭ ਪਰ ਆਪਣੇ ਹਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕੁਟ ਕੁਟ ਕੇ ਭਰ ਦਿਤਾ।

ਕਵੀ ਕੰਕਨ, 52 ਕਵੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਕਵੀ ਵਜੋਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸੁਣੋ:
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਕੇ ਸਭਨਾ ਨੂੰ:
'ਅਸੀਂ ਜੰਗ ਤੋਂ ਮੂਲ ਨ ਸੰਗਦੇ ਹਾਂ।
ਤੁਸੀਂ ਬਾਜ ਹੀ ਬਾਜ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡਾ ਭੀ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ।
ਕਈ ਬੈਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਕਾਣ ਨਾਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਬੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਟੰਗਦੇ ਹਾਂ।
ਤੁਸੀਂ ਫੌਜ ਦਾ ਕਰੋ ਗੁਮਾਨ ਯਾਰੋ, ਅਸੀਂ ਤਾਲ ਅਕਾਲ ਦੀ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ।
ਸਵੈਯਾ-ਮਾਰ ਕਰੀ ਤਰਵਾਰਨ ਕੀ ਗੁਰ ਲੋਥਨ ਊਪਰ ਲੋਥ ਗਰਾਈ।
ਲੋਥ ਕੇ ਅਪਰ ਲੋਥ ਧਰੀ ਸੁ ਮਾਨੋ ਸੁਰ-ਲੋਕ ਲੌ ਸੀਢੀ ਬਨਾਈ।
ਜੋਊ ਬਚੇ ਤੇਊ ਭਾਗ ਗਏ ਤਨ ਆਪਨੇ ਸ਼ਾਹ ਸੋਂ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ।
ਜੀਤ ਭਈ ਰਨ ਮੇ ਗੁਰ ਕੀ ਫਰੀ ਮਧਯ ਅਕਾਸ਼ ਰਾਮਦੁਹਾਈ।

-ਬੋਲ ਮਰਦਾਨਿਆ, ਪੰਜਵਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹਰਜੀਤ ਅਟਵਾਲ ਦੇ ਦੋ ਨਾਵਲ ਆਪਣਾ (ਦੁਖੀਏ ਮਾਂ ਪੁਤ) ਅਤੇ ਅਕਾਲ ਸਹਾਇ (ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਗਿਆ) ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਰਨਲ ਨਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਹਨ।

-ਸਿਖੀ ਮੁਦਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਛੁੰਨੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਊਰਜਿਤ ਸ੍ਰੋਤ ਗੁੰਮ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਦਾ ਪਾਸੇਬਿਲਿਟੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ ?

-ਨਵੀਂ ਪੀਹੜੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਸ੍ਰੋਤ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹਰ ਸਮਕਾਲ ਦੀ ਸਮਕਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗੜ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਰਗੀ ਦਵੈਤ ਨਾਲ ਘੜਮਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

-ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਪਹਿਲ ਅਕਾਦਮੀਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਆਈਡੀਆ ਐਂਡ ਆਈਡਿਆਲੋਜੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਣ ਦਾ ਉਸਾਰ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਕੰਮ ਜੇ ਸਮਕਾਲੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਵਿਚ ਰਮ ਕੇ ਸੁਪਿਨਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਬੌਧਿਕਤਾ, 'ਸਿਧ ਛਪ ਬੈਠੇ ਪਰਬਤੀਂ' ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪੂਰਣ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ/ਸਕਦੀਆਂ/ਜਾਣਗੀਆਂ ਹਨ।

-ਸਿਖ-ਸਿਧਾਂਤਕੀ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੇ ਸ਼ਸ਼ਕਤੀਕਰਣ ਦੇ ਬਿੰਬ ਸੰਭਾਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨਾਲ, ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਚਲਾਕੀਆਂ ਨਾਲ ਪਕੇ ਪੈਰੀਂ ਨਹੀਂ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਰਾਹ ਜੂਝਣ ਵਲ ਸੇਧਤ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਧੀਕੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ। ਬਸ ਨਮੋ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਜਾਗੇ ਹੋਏ ਵਾਰਸਾਂ ਵਾਂਗ:
ਜ਼ਿਆਰਤ ਕਰੋ, ਸਿਰ ਝੁਕਾਉ, ਆਂਸੂ ਬਹਾਉ ਪਿਆਰ ਮੇਂ
ਦੋ ਬਚੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦਫਨ (ਹੈਂ) ਸਰਹੰਦ ਕੀ ਦੀਵਾਰ ਮੇਂ

ਏਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਗੀਤ-
ਸਰਹੰਦ ਨੂੰ ਜੇ ਚਲੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਉ, ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਰਾਤ ਗੁਜ਼ਾਰਿਉ

-ਗੁਰੂ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਗੁਰੂ-ਸੁਤ ਵਾਂਗ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਗੁਰੂ-ਜੋਤਿ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ।

-ਗੁਰ-ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਦਿਭਤਾ-ਬਿੰਬ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਜ਼ੂਰ ਰਾਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਆਪ ਸੀ। ਗੁਰੂ-ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਚ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੂਜਕਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਗਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਲੀਲ੍ਹਾ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਵਾਂਗ ਵਿਚਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

-ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਿਥੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਥੋਂ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰ◆ਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਵਖ ਵਖ ਦੇਵਿਤਆਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਬਚਪਨ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਰੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲਗ ਪਏ ਸਨ। ਇਹ ਦਿਭਤਾ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਪ੍ਰਚੰਡਤਾ ਕਰਕੇ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਧਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਨਾਨਕ-ਜੋਤਿ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਕਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

1.ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਚੁਣ ਕੇ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਧਿਆਤਿਮਕ-ਜ਼ਰਖੇਜ਼ੀਅਤ ਦਾ ਬੀਜ ਸਿੱਖ-ਸੁਰ ਵਿਚ ਬੀਜ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਹਾਰੀ-ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖ-ਸੀਭਆਚਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਤੀਸ਼ ਦੇ ਹਥੋਂ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟਨਾ, ਸਾਰੇ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਬਿੰਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

2.ਦਸਮ ਪਾਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੋਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ 'ਨਾਸਰੋ ਮਨਸੂਰ' ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਲਾ ਯਾਰ ਖਾਂ ਜੋਗੀ ਨੇ 'ਸ਼ਹੀਦਾਨੇ ਵਫਾ' ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਤਕਾਰ/ਕਲਾਕਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

3.ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਅਧਿਆਤਿਮਕ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਜਮਨਾ ਤੋਂ ਗੋਦਾਵਰੀ ਤਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਾਂਗ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੌਮੀਅਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਹਦਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਸੀ ਨੂੰ ਹੈ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਕਦਮ ਨਤੀਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਪੁਟਿਆ ਜਾ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਕਤੀ ਵਲ ਜਾਏਗਾ।

4.ਆਮ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਵਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸਿਖ-ਸਫਰ, ਸਿਧਾਂਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਾਨਵਤਾ ਵਲ ਸੇਧਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਫਰ ਸਿੱਖ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਸਫਰ ਤਹਿ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਖਾਲਸੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਵਲ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ, ਫਿਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ-ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ-ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋ ਸਕਣ ਦੀ ਸਿੱਖ-ਸੋਚ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਾਂਗ ਹੋ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਮਲਟੀਕਲਚਰਲ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਿਧਾਂਤਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ ਸਿਧਾਂਤਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰ?ਰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁਕੀ ਹੈ।

5.ਅਜਿਹਾ ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕੇਗਾ। ਲਕੜ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਫਟੀ ਬਨਾਉਣੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੁਹਾੜੀ ਦਾ ਦਸਤਾ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਹੈ।

ਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ

ਸੁਮਿੱਤ ਸਿੰਘ
ਸੰਪਰਕ: 76960-30173

ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਜੀਵ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਾਂ 'ਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਹਿਮੀਅਤ ਔਰਤ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ 'ਚੋਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪਣੱਤ, ਪਿਆਰ, ਤਿਆਗ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਅਮੁੱਲੇ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ ਮਈ ਦੇ ਦੂਜੇ ਐਤਵਾਰ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮਾਂ ਦਿਵਸ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜੰਮਣਹਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵੀ ਅਹਿਮ ਯੋਗਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਂ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਲਈ ਜਿੰਨੇ ਕਸ਼ਟ ਝੱਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਾ ਵਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਜਜ਼ਬੇ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗ ਕੇ ਕੱਟਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੱਚਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚੋਂ ਨੀਂਦ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭੁੱਖ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਉਦਾਸੀ ਛਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਪਿਆਰ, ਮੋਹ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤਿਆਗ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਾਤ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੌਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਹ ਮਾੜੀ ਮੋਟੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ? ਇਸ ਉਤੇ ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਧਿਆਪਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਢਲੀ ਨੈਤਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਚਾ ਮਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਮੁੱਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੋਲਣਾ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜਾ ਦੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ, ਆਦਤਾਂ, ਸਮਝ ਅਤੇ ਬਚਪਨ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ-ਦੁਲਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਨੈਤਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ।

ਪੂਰੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਔਰਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀੜਾ ਸਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਂ ਬਣਨ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦਾ ਅਹਿਮ ਯੋਗਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਘਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਅਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਹਿਰਦ ਮਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਔਲਾਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋਣ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਣ ਜਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਅਤੇ ਠੰਢੀ ਛਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਜਾਂ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕ ਪੱਛਮੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਕੋਸਦੇ ਨਹੀਂ ਥੱਕਦੇ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਣਦੀ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਰਹੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੁਢਾਪਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਕਤ ਬਿਰਧ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਧੀ-ਪੁੱਤ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹਥਿਆਉਣ ਲਈ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੱਕ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ-ਬਾਪ ਵੱਲੋਂ ਔਖੇ ਹੋ ਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਕਈ ਧੀ-ਪੁੱਤ ਆਪਣੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦੀ ਕਦੇ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਕਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਧੁਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਕਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੁ ਮਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰਕ-ਸਮਾਜਿਕ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਲੜਕੇ ਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਰੂੜੀਆਂ, ਝਾੜੀਆਂ ਜਾਂ ਨਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਔਲਾਦ - ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਵਾਂ ਉਹ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸੋਚ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਬਿਮਾਰ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੱਸ-ਸਹੁਰੇ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖੇ ਭਾਣੇ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ, ਡੇਰਿਆਂ ਅਤੇ ਮੱਠਾਂ ਵਿਖੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੀ 'ਸੇਵਾ' ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਮਾਵਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਬਾਖੂਬੀ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰੀਏ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਖੁਦ ਸਮਾਜ ਵੱਲੋਂ ਲੜਕੀਆਂ, ਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਔਰਤ ਵਰਗ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਮਲੀ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਮਾਂ ਵਰਗਾ ਘਣ-ਛਾਵਾਂ ਬੂਟਾ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਫਲਦਾ ਫੁਲਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਠੰਢੀ ਅਤੇ ਸੰਘਣੀ ਛਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਾਣਦੇ ਰਹੀਏ। ਹਕੂਮਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਔਰਤ ਪੱਖੀ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ 33 ਫੀਸਦੀ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਸਭ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮਰਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਔਰਤ ਪੱਖੀ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਜਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਜਮਹੂਰੀ ਤੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਪੱਖੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ 1 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤੱਕ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦੈ

ਓਟਾਵਾ : ਫ਼ੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੁਣ £250,000 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ £1 ਮਿਲੀਅਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਸਟੀਵਨ ਮੈਕਕਿਨਨ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਆਖਰੀ ਹੱਥਿਆਰ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਨਿਯਮ ਤੋੜੇ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਅਰ ਪੈਸੇਂਜਰ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ (APPR) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 2019 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਫਲਾਈਟ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣਾ ਏਅਰਲਾਈਨ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਿਰਫ 25,000 ਡਾਲਰ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 2023 ਦੇ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਕੇ 250,000 ਡਾਲਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਇਐਨ ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਫ਼ੋਕੀ ਧਮਕੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਦਿਖਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਸਕਣ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟੇਸ਼ਨ ਏਜੰਸੀ (3“1), ਜੋ ਏਅਰਲਾਈਨਾਂ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਸੁਲਝਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਢੇਰ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਇਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਗਭਗ 95,000 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਬੈਕਲਾਗ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਲੀਆ ਸਪਰਿੰਗ ਆਰਥਿਕ ਅੱਪਡੇਟ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਨਿਰਪੱਖ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਕੇ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਊਬੈਕ ਵਿਚ ਮਿਨਿਮਮ ਵੇਜ 16.60 ਪ੍ਰਤੀ ਡਾਲਰ ਘੰਟਾ ਹੋਈ

ਮਾਂਟਰੀਆਲ: ਕਿਊਬੈਕ ਵਿੱਚ 1 ਮਈ 2026 ਤੋਂ ਮਿਨਿਮਮ ਵੇਜ ਵਿੱਚ 50 ਸੈਂਟ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 16.60 ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧਾ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਪਰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਵਾਧਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਊਬੈਕ ਦੇ IRIS (Institut de recherche et dÓinformations socioéconomiques) ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਥਿੰਕ ਟੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ (ਨਵੀਂ ਵਿੰਡੋ) ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਂਟਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਰੀਬੀ ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲਗਭਗ 30 ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਕਮਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ ਕਰੀਬ £41,585 ਦੀ ਆਮਦਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਘਰ, ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਰਗੇ ਖ਼ਰਚੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਰਕਮ ਲਗਭਗ £88,812 ਸਾਲਾਨਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਐਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਮਾਹਰ ਕੂਰਟੀਏ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਪਾੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਾੜਾ ਹਰ ਸਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਹਿੰਗਾਈ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ‘ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਊਬੈਕ ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਹੋਰ ਸੂਬਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਿਊਬੈਕ ਦੀ ਮਿਨਿਮਮ ਵੇਜ ਮੱਧ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਵਿੱਚ ਮਿਨਿਮਮ ਵੇਜ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 18.25 ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਲਬਰਟਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ 15 ਡਾਲਰ ਹੈ। ਓਨਟੇਰਿਓ ਵਿੱਚ ਮਿਨਿਮਮ ਵੇਜ 17.60 ਡਾਲਰ ਹੈ। ਕਿਊਬੈਕ ਦੇ ਲੇਬਰ ਮੰਤਰੀ ਯੌਂ ਬੂਲੇ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ‘ਤੇ ਵੱਧ ਬੋਝ ਨਾ ਪਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ

ਕਾਰਨਵਾਲ ਤੇ ਮਾਂਟਰੀਅਲ ’ਚ ਵੱਡੀ ਕਾਰਵਾਈ

4.1 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਬਰਾਮਦ, 13 ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ

ਕਾਰਨਵਾਲ/ਮਾਂਟਰੀਅਲ: ਓਨਟਾਰੀਓ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਕਿਊਬੈਕ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ’ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਰੈੱਡਲਾਈਨ’ ਤਹਿਤ ਵੱਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਗਿਰੋਹਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਮਾਂਟਰੀਅਲ ਅਤੇ ਕਾਰਨਵਾਲ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ’ਤੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ 20 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ (ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨਾਲ 2,00,000 ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਖੁਰਾਕਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ), 14 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਕੋਕੀਨ, ਲਗਭਗ 80,000 ਨਕਲੀ ਨੁਸਖ਼ੇ ਵਾਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈਆਂ।

ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਮਾਂਟਰੀਅਲ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁੱਲ 13 ਲੋਕਾਂ ’ਤੇ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਨਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ: ਟਾਈਲਰ ਬਰਟਰੈਂਡ (44, ਕਾਰਨਵਾਲ): 24 ਦੋਸ਼, ਜੁਆਨ ਗਾਰਸੀਆ ਰੇਨੋਸੋ (58, ਮਾਂਟਰੀਅਲ): 25 ਦੋਸ਼, ਐਂਥਨੀ ਮੈਡੀਨਾ (41, ਰੇਪੈਂਟਿਗਨੀ): 16 ਦੋਸ਼, ਯੂਰੀ ਕੰਟ ?ਰੇਰਸ ਰਿਵੇਰਾ (23, ਮਾਂਟਰੀਅਲ): 12 ਦੋਸ਼,

ਕਲੈਰੀਸਾ ਗਿਲ ਕੋਰਸੀਨੋ (52, ਮਾਂਟਰੀਅਲ): 9 ਦੋਸ਼, (ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇਰੇਮੀ ਸੀਸਰ, ਜੈਮੀ ਲੀ ਕੋਰੀਗਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ’ਤੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ।)

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਿਲਹਾਲ 6 ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਦਕਿ 4 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਕੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੈਂਟਾਨਿਲ ਵਰਗੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸਾਡੀ ਮੁੱਖ ਤਰਜੀਹ ਹੈ।

ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿੱਚ ਚੀਨੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਵੱਲੋਂ ਕਲਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼: ‘ਸ਼ੇਨ ਯੂਨ’ ਸ਼ੋਅ ਖਿਲਾਫ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ

ਵੈਨਕੂਵਰ (ਕੈਨੇਡਾ): ਵੈਨਕੂਵਰ ਵਿੱਚ ਚੀਨੀ ਕੌਂਸਲੇਟ (ਦੂਤਾਵਾਸ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ’ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾ ਕੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਲਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਚੀਨੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਲੋਬਲ ਨਿਊਜ਼ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਚੀਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੈਨਕੂਵਰ ਸਿਟੀ ਹਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ।

ਕੈਨੇਡਾ ਦੀਆਂ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਚੀਨ ਆਪਣੇ ਡਿਪਲੋਮੈਟਿਕ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਬਲਿਕ ਸੇਫਟੀ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ ’ਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਪਤ ਜਾਂ ਧਮਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਵਰਤਣਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਨਕੂਵਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੇਅਰ ਕੇਨੇਡੀ ਸਟੀਵਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ’ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ-ਧਮਕਾਉਣਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਰੁਝਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਚੀਨੀ ਦੂਤਾਵਾਸ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਦਲੇਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਥਿਤ ’ਸ਼ੇਨ ਯੂਨ’ ਕਲਾ ਮੰਡਲੀ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਚੀਨ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ÷ਫਾਲੂਨ ਗੋਂਗ÷ (ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਲਹਿਰ ਜਿਸ ’ਤੇ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਕਵਾਉਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਾਰਕ ਕਾਰਨੀ ਬੀਜਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕੂਟਨੀਤਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਤਣਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿਰਤ ਤੇ ਸਰਮਾਏ ਦਾ ਟਕਰਾਅ: ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਤੱਕ

ਪੰਜ ਮਈ (1818) ਕਿਰਤੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 4 ਮਈ ਨੂੰ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ 'ਜਨਰਲ ਸਟ ?ਰਾਈਕ' (ਦੇਸ਼-ਵਿਆਪੀ ਹੜਤਾਲ) ਦੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸੀ। ਸਾਲ 1926 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਿਨ ਲੱਖਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਕੋਲਾ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੰਮਕਾਜ ਠੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਖਾਣ ਮਜ਼ਦੂਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਲੌਕ-ਆਊਟ' ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਕੋਲਾ ਉਦਯੋਗ ਬਰਤਾਨਵੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਹਿਮ ਕੜੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸੰਨ 1926 ਵਿੱਚ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਲਗਪਗ 4.3 ਕਰੋੜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਬਾਦੀ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਰਦ ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਨ; ਹਰ ਸਾਲ ਲਗਪਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਤਾਨੀਆ ਕੋਲਾ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਰੁਤਬਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਕੋਲਾ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਬਰਾਮਦ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਇਸ ਘਾਟੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਵਿੱਚ 13 ਫ਼ੀਸਦੀ ਕਟੌਤੀ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਖ਼ਾਤਮੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ 'ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਕਾਂਗਰਸ' (ਟੀ ਯੂ ਸੀ) ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਦਾ ਅਹਿਦ ਲਿਆ ਅਤੇ 3 ਮਈ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਦੇਸ਼-ਵਿਆਪੀ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਲੋਹਾ ਤੇ ਸਟੀਲ, ਉਸਾਰੀ, ਬਿਜਲੀ-ਗੈਸ ਅਤੇ ਛਾਪੇਖਾਨਾ (ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ) ਖੇਤਰ ਦੇ 15 ਲੱਖ ਕਾਮੇ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਪਯਾਰਡ ਵਰਕਰ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਰੂ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕੋ ਨਾਅਰਾ ਗੂੰਜਿਆ ਸੀ: 'ਤਨਖ਼ਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧੇਲਾ ਨਹੀਂ ਘਟਾਉਣ ਦਿਆਂਗੇ, ਦਿਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਨਹੀਂ ਵਧਾਵਾਂਗੇ।' ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਕੌਂਸਲ ਔਫ ਐਕਸ਼ਨ' ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਸਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਅਰਥਚਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟਵੀਆਂ ਹੜਤਾਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ 1926 ਦੀ ਜਨਰਲ ਸਟ ?ਰਾਈਕ ਕਈ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰੀ। ਇਸ ਹੜਤਾਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਸੰਨ 1917 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ 'ਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ- ਲਿਓਨ ਟ ?ਰਾਟਸਕੀ (ਜਿਸ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਲੈਨਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਸੀ) ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਫਲ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੋਵੀਅਤ ਇਨਕਲਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਾਮਰਾਜੀ ਤਾਕਤ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਇਸ ਜਨਰਲ ਸਟ ?ਰਾਈਕ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਆਗਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੀ ਹੱਥ ਲੱਗੀ। ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਮਾਤ ਦੀ ਇਸ ਸਰਗਰਮੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਰਿਆਦਾਵਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਭੈਅਭੀਤ ਹੋ ਗਈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਜੁਝਾਰੂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਮਾਤ ਨਾਲ ਧ੍ਰੋਹ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਉਜਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਆਇਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ 'ਗੱਦਾਰੀ' ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਸੌੜੀ ਅਤੇ ਅਲਪਕਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨੂੰ 'ਅਸਫਲ' ਕਹਿਣਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਭੁੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ 'ਤੇ ਅਮਿੱਟ ਛਾਪ ਛੱਡਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਆਗੂ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਇਨਕਲਾਬੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ (1907-1931) ਇਸ ਜਨਰਲ ਸਟ ?ਰਾਈਕ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਦਕਾ ਉਹ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਬਰਤਾਨਵੀ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੱਲ ਨਿਰਣਾਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ। ਉਸ ਨੇ 'ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਆਰਮੀ' ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ 'ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਆਰਮੀ' ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੜਤਾਲਾਂ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤਾਕਤ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ 1929-1939 ਦੌਰਾਨ ਬਰਤਾਨੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਨਤ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ 'ਮਹਾਂਮੰਦੀ' ਆਈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੌਹਨ ਮੇਨਾਰਡ ਕੀਨਜ਼ (1883-1946) ਨੇ ਆਰਥਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਮਾਤ ਦੀਆਂ ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸ਼ਕਤੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 'ਕੁੱਲ ਮੰਗ' ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਮੰਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਕੀਨਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਤਰਕ ਜਨਰਲ ਸਟ ?ਰਾਈਕ ਦੌਰਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਮਾਤ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ 'ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ' ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉੱਭਰਿਆ, ਉਹ ਇਸੇ ਆਰਥਿਕ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। 1920 ਅਤੇ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਫਰਾਂਸ, ਜਰਮਨੀ, ਆਸਟਰੀਆ, ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਹੰਗਰੀ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 1926 ਦੀ 'ਜਨਰਲ ਸਟ ?ਰਾਈਕ' ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਮਈ 1974 ਦੀ ਰੇਲਵੇ ਹੜਤਾਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 20 ਲੱਖ ਰੇਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰੇਲਵੇ ਹੜਤਾਲ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਿਆਸੀ ਅਰਥਚਾਰੇ 'ਤੇ ਪਏ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 'ਨਹਿਰੂਵਾਦੀ ਸਟੇਟ ਕੈਪੀਟਲਿਜ਼ਮ' (ਸਰਕਾਰੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ) ਦੇ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ 'ਕੀਨਜ਼ੀਅਨ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ' ਦੀਆਂ ਕਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪੱਖੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ 'ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪੜਾਅ' ਦੌਰਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪੱਖੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਲਿਆਣ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ-ਪੱਖੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਸੱਤਾ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਕੜ ਬਣਾ ਲਈ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉੱਚ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਨੂੰ ਖ਼ੁਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪੱਖੀ ਨੀਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਾਖ਼ੁਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਰੁਖ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਹੜਤਾਲੀ ਰੇਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਬਰ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਅਗਰਵਾਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ 50,000 ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, 10,000 ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀਓਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 30,000 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਰੇਲਵੇ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਵਿਚਲੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਬਰੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਲਈ ਗਈ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਗਰਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਹੜਤਾਲ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁਚਲਣਾ ਸੰਨ 1975 ਦੀ 'ਐਮਰਜੈਂਸੀ' ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਰਗਾ ਸੀ।

ਸਾਇਬਰ ਅਟੈਕ ਦੇ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚੀਏ

ਆਖਿਰ ਹੈਕਰ ਸਾਡੇ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੈਕ, ਅੱਜ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਕੰਪਿਊਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਸਮਾਰਟਫੋਨ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅੰਗ ਹੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਗੱਲਬਾਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵੀਡੀਓ ਗੱਲਬਾਤ , ਈ-ਮੇਲ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਣ, ਈ-ਬੈਕਿੰਗ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ‘ਤੇ ਜੁੜਨ ਆਦਿ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਕੰਪਿਊਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਧੀ ਹੈ ਉਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੋਰੀਆਂ, ਠੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਇਬਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਏ ਦਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪੜਨ-ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਕਡਾਉਨ ਦੌਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਨ ਨਾਲ ਛਿੜੇ ਤਤਕਾਲੀ ਤਣਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਨੀ ਹੈਕਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਇਬਰ ਅਟੈਕ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਇਬਰ ਅਟੈਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਚੌਕੰਨੇ ਜਰੂਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਅਤੇ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣਗੇ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਖਿਰ ਹੈਕਰ ਸਾਡੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਜਾਂ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੈਕ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਇਬਰ ਅਟੈਕ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਜਾਲ ਜਾਂ ਕੁੰਡੀ ਤੇ ਮੱਛੀ ਦੀ ਮਨਪਸੰਦ ਚੀਜ਼ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੱਛੀ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਉਸ ਜਾਲ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਹੈਕਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਪਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈਕਰ ਵਰਤੋਂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੁਭਾਵਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਣ । ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਆਕਰਸ਼ਕ ਆਫਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਮੈਸੇਜ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਾ ਕੈਸਬੈਕ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਡਾਲਰ ਜਿੱਤ ਲਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਲਿੰਕ ਤੇ ਕਲਿਕ ਕਰੋ ਜਾਂ ਇਹ ਐਪ ਡਾਉਨਲੋਡ ਕਰੋ। ਮੈਸੇਜ ਜਾਂ ਈ-ਮੇਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਸਲੀ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਲੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਟਾਫਟ ਉਸ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਖੋਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਪ ਡਾਉਨਲੋਡ ਕਰ ਕੇ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਪਰਮੀਸ਼ਨ ਅਲਾਓ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਾਲ, ਮੈਸਜ, ਲੋਕੇਸ਼ਨ, ਕੈਮਰਾ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਨੁਮਤੀ ਆਦਿ । ਕਈ ਲੋਕ ਪੇਡ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ/ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਥਰਡ ਪਾਰਟੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਰੈਕ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਪਸ ਜਾਂ ਸਾਫਟਵੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਨੁਮਤੀਆਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਹੈਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਉਸ ਦਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈਕਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਐਪਸ ਨੂੰ ਸਪਾਈਵੇਅਰ ਐਪਸ ਜਾਂ ਸਪਾਈ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਈ-ਮੇਲ ਮੈਸਜ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਸਪੈਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੇਕਰ ਹੈਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਫੋਨ ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪਾਈਵੇਅਰ ਇੰਸਟਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਘਰ ਬੈਠਾ ਤੁਹਾਡੇ ਫੋਨ ਨੂੰ ਰਿਮੋਟਲੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਫੋਨ ਤੋਂ ਕਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਲ ਰਿਕਾਰਡ/ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਸਜ/ਈ-ਮੇਲ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਕੈਮਰਾ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਭਿਣਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ।ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੈਕਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਜਾਂ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪਾਈਵੇਅਰ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਇੰਸਟਾਲ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰ ਨੂੰ ਹੈਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਅ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਸ ਹੈਕਰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਜੋ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਡੀਫਾਈਡ ਜਾਂ ਥਰਡ ਪਾਰਟੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਰੈਕ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਨੂੰ ਡਾਉਨਲੋਡ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੈਸਜ ਜਾਂ ਈ-ਮੇਲ ਆਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਏਨੇ ਪੈਸੇ ਜਿੱਤ ਗਏ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਕਲਿਕ ਕਰੋ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿਓ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਕਰੋ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਮਾਰਟ ਫੋਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਐਪ ਪਲੇਅ ਸਟੋਰ ਜਾਂ ਐਪ ਸਟੋਰ ਤੋਂ ਡਾਉਨਲੋਡ ਕਰ ਕੇ ਇੰਸਟਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਅਨੁਮਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਨੁਮਤੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਫੋਨ ਵਿਚਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚੋਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੋਨ ਹੈਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹੀ ਪਰਮੀਸ਼ਨ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰ ਥਰਡ ਪਾਰਟੀ ਐਪਸ ਜਾਂ ਮੋਡੀਫਾਈਡ ਐਪਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪਰਮੀਸ਼ਨਜ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੈਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੈਕ ਕਰਕੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਾਲ ਡਿਟੇਲ, ਮੈਸਜ, ਪਰਸਨਲ ਫੋਟੋਆਂ, ਈ-ਮੇਲ, ਬੈਂਕ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਪਾਸਵਰਡ ਆਦਿ ਡਾਟਾ ਚੁਰਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਖਾਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਇਬਰ ਅਟੈਕ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਚੌਕੰਨਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਵੈਬਸਾਈਟ ਜਾਂ ਐਪ ਸਟੋਰ ਤੋਂ ਹੀ ਡਾਉਨਲੋਡ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ , ਥਰਡ ਪਾਰਟੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾ ਜਾਂ ਕਰੈਕ ਸਾਫਟਵੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਸਟਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਲਤੂ ਦੇ ਲਾਲਚਨੁਮਾ ਲਿੰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਚਾਨਣ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਔਲਖ,
ਮੋ: 9876888177

Life is a Story. Tell it Well
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖੋ

Proud to Provide the Community with grief support and healing experiences
ਸੋਗ ਭਰੇ ਮਹੌਲ ਨੂੰ ਸੌਖਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Maison funéraire Rideau Funeral Home
4275, boul. des Sources, Dollard-des-Ormeaux (Qc) H9B 2A6
514-685-3344 • www.rideaumemorial.com

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਸੋਨਾ ਨਾ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੀ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਿਉਂ

ਸੋਨਾ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ?

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਚੇਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸਪਲਾਈ ਚੇਨ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਕਟ ਬਣਿਆ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਕਰ ਲਈਏ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਧਦੀਆਂ ਹੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਲੜਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਰਨਾ ਹੀ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੀਣਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਵੀ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਦਰਾਮਦ (ਆਯਾਤ) ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਖਰਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਮੀ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੇਹ ਸੇਵਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵੀ ਸੁਧਰੇਗੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵੀ ਸੁਧਰੇਗੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਬਚਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਰਸਤੇ ਅਸੀਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਅਪਣਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ਸੋਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਬਹੁਤ ਖਰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੰਕਟ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਲੋਕ ਦੇਸ਼ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਦਾਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਦਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਸ਼ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਾਂਗੇ। ਸੋਨਾ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਾਂਗੇ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਬਚਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਵੀ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੋਨਾ ਨਾ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇਲ ਦੀ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨੇ ਰੈਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ÷ਸਪਲਾਈ ਚੇਨ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਯੁੱਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਸਰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਕੋਲ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤੇਲ ਦੇ ਖੂਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਪੈਟਰੋਲ-ਡੀਜ਼ਲ-ਗੈਸ, ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗਵਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ, ਡੀਜ਼ਲ, ਗੈਸ ਅਤੇ ਖਾਦ (ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰ) ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਮਾਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ÷ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਯੁੱਧ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਾ ਪਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਸਾਰਾ ਬੋਝ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ

ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਕੇਸੀ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਈਰਾਨ-ਅਮਰੀਕਾ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੀਐਮ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਊਰਜਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਐਕਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ, ÷ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਨਾਕ, ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਹੈ ਕਿ ਪੀਐਮ ਇਸ ਗਲੋਬਲ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।÷ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ÷ਜਦੋਂ ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਸੋਚ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਹੀ ਪੀਐਮ ਦੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਤਰਜੀਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਰਥਿਕ ਤਬਾਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੀਐਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਧਨ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰਾਬ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ।

ਸੋਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਉਂ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ

ਈਰਾਨ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸ਼ੇਅਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕੱਚੇ ਤੇਲ, ਸੋਨੇ-ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤੇਜ਼ੀ 2025 ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ 60 ਫ਼ੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਉਛਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭਾਵੇਂ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ।ਅਮਰੀਕਾ-ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਅਤੇ ਈਰਾਨ ਯੁੱਧ ਕਾਰਨ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤਣਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰਤਾ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਿਵਾਇਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਓਪੋਲਿਟਿਕਲ ਟੈਂਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਹੀ ਡਾਲਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਘਟ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਨੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਧਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੌਨਲਡ ਟਰੰਪ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਸ਼ੇਅਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਕਈ ਝਟਕੇ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਹੁਣ ਸੋਨੇ-ਚਾਂਦੀ ਵਰਗੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਧਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਜਿਓਪੋਲਿਟਿਕਲ ਟੈਂਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧੀਆਂ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਵੇਨੇਜ਼ੁਏਲਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨਿਕੋਲਸ ਮਾਦੁਰੋ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧ ਗਈਆਂ। ਟਰੰਪ ਨੇ ਗ੍ਰੀਨਲੈਂਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਚੁੱਕੀ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਾਕਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਸਾਲ 2022 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, 2025 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ। ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ (ਜਿਵੇਂ ਚੀਨ, ਪੋਲੈਂਡ, ਤੁਰਕੀ, ਭਾਰਤ, ਕਜ਼ਾਕਿਸਤਾਨ ਆਦਿ) ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਐਸੈਟ ਵਜੋਂ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਘਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਸਰ ਵੀ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਪਿਆ ਹੈ।

ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੀ ਖ਼ਰੀਦ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿਚ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ: ਯੂਨੀਅਨ

ਸਰੀ : ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਨਵੀਆਂ ਸਰਵਿਸ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਦੀ ਖ਼ਰੀਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੁਲਿਸ ਫ਼ੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬ੍ਰਾਇਨ ਸੌਵੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫ਼ੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਖ਼ਰੀਦ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਮ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਬਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਫ਼ੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਗਭਗ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੌਵੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਸਤੌਲ ਬਦਲਣ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਉਦਾਹਰਨ ਦੱਸਿਆ।

ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਜੋ ਪਿਸਤੌਲ ਵਰਤਦੀ ਸੀ, ਉਹ 1995 ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਉਮਰ 20 ਸਾਲ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ 2015 ਤੱਕ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਨਵੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 2023 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਗਲੌਕ ਇੰਕ ਨੂੰ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਲਈ ਨਵੀਆਂ 745 ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦਾ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਸਤੌਲਾਂ Aimpoint Acro P-2 ਰੈੱਡ ਡੌਟ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੋਰ ਸਹੀ ਲੱਗ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ ਐਲਾਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਮਿੱਥ ਐਂਡ ਵੈਸਨ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਰਤਦੇ 30 ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਉਮਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋਏ ਵੀ 10 ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ। ਸੌਵੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਿੱਥ ਐਂਡ ਵੈਸਨ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ 30 ਸਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਘਿਸਾਈ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਟ ?ਰੇਨਿੰਗ ਅਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਹਥਿਆਰ ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਫਾਇਰਿੰਗ ਪਿਨ ਅਤੇ ਸਲਾਈਡ ਵਰਗੇ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਓਨਟੇਰਿਓ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸਰਵਿਸ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਸੌਵੇ ਨੇ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਦੇ ਬੌਡੀ ਕੈਮਰਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। 2020 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੈਮਰੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਕਿ 2021 ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਖ਼ਰੀਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਫ਼ੀਲਡ ਟੈਸਟਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੀ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਫ਼ੀਲਡ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋਈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ 2024 ਵਿੱਚ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੌਡੀ ਕੈਮਰੇ ਦੇਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਸੌਵੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਡੇ ਐਲਾਨ ਤਾਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸੁਸਤੀ ਕਾਰਨ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਪਵਾਉਣ ਵਿਚ ਸਾਲਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਾ ਕੇ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਐਮਪੀਜ਼ ਅਤੇ ਸੈਨੇਟਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰੱਖਿਆ ਉਦਯੋਗ ਰਣਨੀਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਕਸਦ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੌਵੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ਰੀਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਦੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਦਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਖਰਚਾ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਕੇ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟੈਕਸਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਵਾਧੂ ਖ਼ਰਚਾ ਭਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ, ਸਾਇਰਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਲੱਗੇ ਕੈਮਰੇ ਵੀ ਇਸੇ ਖ਼ਰੀਦ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੁਲਿਸ ਫ਼ੈਡਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ੈਡਰਲ ਬਜਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਮੰਗਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਖ਼ਰੀਦ ਰਣਨੀਤੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਹੋਵੇ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬੌਡੀ ਆਰਮਰ ਵਰਗੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਤੇਜ਼ ਖ਼ਰੀਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਠੇਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਬਦਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਬਲਿਕ ਸੇਫ਼ਟੀ ਕੈਨੇਡਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਆਰਸੀਐਮਪੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਰਜੀਹ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਫ਼ੋਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸੇਜ਼ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਕਿਓਰਮੈਂਟ ਕੈਨੇਡਾ ਵਰਗੀਆਂ ਫ਼ੈਡਰਲ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਖ਼ਰੀਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਦੀ ਰਹੇਗੀ।

The Dragon and the Deal-Maker: Trump's High-Stakes Return to Beijing

For the first time in nearly a decade, a sitting American president has set foot on Chinese soil. President Donald Trump arrived in Beijing on May 13, 2026, for a state visit running through May 15 — his second trip to China overall and the first during his second presidency. The world watched with a mixture of cautious optimism and barely concealed anxiety, fully aware that the stakes of this summit extend far beyond any single trade deal or diplomatic communiqué.

The pageantry was unmistakable. China rolled out a ceremony replete with pomp as Trump arrived in the capital for the start of a visit carrying global consequences, as the world's two largest economies seek to frame their fractured trade relationship. But beneath the choreographed handshakes and the waving flags of schoolchildren lay a relationship burdened by years of mutual suspicion, tariff warfare, technological cold war, and now the shadow of a hot one — in the Middle East.

A Delegation Unlike Any Other

The composition of Trump's delegation alone sent a loud signal about Washington's intentions. Secretary of Defense Pete Hegseth accompanied Trump, making him the first Pentagon chief to join a U.S. president on a state visit to China since Richard Nixon's historic trip in 1972. The inclusion of a defense secretary is not incidental — it underscores that this summit is as much about military stability and the specter of conflict over Taiwan as it is about soybeans and semiconductor export controls.

Other senior officials included Secretary of State Marco Rubio, Trade Representative Jamieson Greer, White House Deputy Chief of Staff Stephen Miller, and Deputy National Security Advisor Robert Gabriel, among others. Trump's son Eric and his wife Lara also joined the visit.

But the most striking presence may have been in the private sector gallery. Tech billionaire Elon Musk walked through the Great Hall of the People alongside his son, while Nvidia CEO Jensen Huang gave interviews from inside the hall, and Apple CEO Tim Cook was photographed in conversation with Huang. The presence of American business titans — from aerospace, technology, and energy — signaled that Trump came not just to talk, but to transact.

The Ghost of 2017: A Very Different China

To understand the weight of this moment, one must revisit the last time Trump stood in Beijing. In November 2017, China's economy, though formidable, still harbored deep anxieties about American economic pressure. The relationship was unequal in ways Beijing was acutely aware of.

That calculus has fundamentally changed. "China comes into this meeting far more confident than in 2017, when it feared even a small rise in U.S. tariffs. In the last year, Xi has been able to push back and neutralize much of Trump's actions," said Scott Kennedy, senior adviser and trustee chair in Chinese Business and Economics at the Center for Strategic and International Studies. China was the first major economy to retaliate against Trump's 'liberation day' tariffs in April 2025.

In the intervening years, Beijing has diversified its trade relationships, deepened ties with the Global South, advanced its domestic semiconductor ambitions, and positioned itself as a credible diplomatic alternative to American leadership on the world stage. The red carpet it rolled out for Trump this week was not the carpet of a supplicant nation — it was the hospitality of a peer competitor that believes time is on its side.

The Agenda: Trade, Taiwan, Technology, and Tehran

Four issues dominated the summit's proceedings, each one a potential flashpoint capable of reshaping the international order.

Trade emerged as Trump's stated priority. Washington pressed for China to increase purchases of American goods, including Boeing aircraft, beef, and soybeans, while seeking closer investment and trade cooperation. Preparatory groundwork had been laid: the two countries' trade envoys, led by U.S. Treasury Secretary Scott Bessent and Chinese Vice Premier He Lifeng, reached "overall balanced and positive outcomes" at a preparatory summit in South Korea on Wednesday.

Taiwan proved to be the summit's most charged dimension. In a moment that sent shockwaves through diplomatic circles, Xi warned Trump that the U.S. and China "will have clashes and even conflicts" if the longstanding issue of Taiwan's independence is mishandled, and that if not handled properly, it could put "the entire relationship in great jeopardy." Xi further stressed, according to Chinese state media, that Taiwan independence and peace in the Taiwan Strait are "as irreconcilable as fire and water."

What made this exchange particularly significant was the asymmetry in the two leaders' public accounts: the White House readout of the bilateral meeting did not include any information about Taiwan, while China's version explicitly detailed Xi's warning. That discrepancy is itself a form of diplomatic communication — each side managing its domestic audience differently while navigating the same minefield.

Beijing is expected to push for limits on U.S. arms sales and stronger political restrictions on Taiwan, while Taipei fears it could become part of a broader geopolitical bargain between Washington and Beijing. "In great-power politics, small words often carry large consequences, especially for those whose survival depends on the credibility of others," warned Leiden University professor Salvador Santino Regilme.

Technology forms a third, equally consequential battleground. Beijing pressed the U.S. to ease restrictions on advanced semiconductor exports and roll back measures limiting China's access to critical chip-making technology. For Beijing, this is an existential economic priority. For Washington, allowing China to acquire advanced chips is framed as a national security risk that funds military modernization.

Iran loomed as the uninvited guest at every table. The U.S.-Israeli war with Iran and the ensuing global energy crisis cast a long shadow over the trip. The U.S. continues its blockade of the Strait of Hormuz, with major implications for China, the world's largest consumer of Iranian oil. Trump had originally delayed the visit precisely because he hoped the war would be resolved quickly. It was not. A peace deal remains elusive, and Trump himself described the ceasefire as being on "massive life support." In a notable development, both sides agreed that the Strait of Hormuz must remain open to ensure global energy flows, while Xi expressed opposition to its militarization and signaled interest in buying more U.S. oil. Both sides also agreed that Iran should not be allowed to obtain a nuclear weapon.

The Global Perspective: The World Holds Its Breath

From Singapore to Brussels, from Seoul to São Paulo, the world's governments and markets watched the Beijing summit with rapt attention. The outcome of this meeting will set the tone for global trade, energy security, and geopolitical alignment for years to come.

Analysts described the relationship as one shaped by both strategic rivalry and deep economic dependence. "Trade remains politically powerful, especially for Trump, because it gives rivalry a language that voters can easily understand," said Professor Regilme. "Yet the deeper conflict concerns hierarchy, legitimacy and the future architecture of global order."

Asian allies — Japan, South Korea, the Philippines — watched the Taiwan exchanges with particular anxiety. Any ambiguity in Washington's commitment to Taiwan's defense chips away at the credibility of America's broader security architecture in the Pacific. Southeast Asian nations, locked in complex economic dependencies with both powers, have a great deal riding on how U.S.-China trade issues are ultimately resolved.

European capitals, still navigating their own fraught relationships with Washington over NATO burden-sharing, were equally attentive. A U.S.-China trade détente, however partial, could redirect investment flows and alter the competitive landscape for European manufacturers.

The Thucydides Trap Looms

In perhaps the most historically resonant moment of the summit, Xi asked whether the U.S. and China could avoid the "Thucydides Trap" — the historical tendency for wars to erupt when a rising power threatens to displace a ruling one. It was a remarkable acknowledgment from a Chinese leader that the risk of catastrophic conflict between the two superpowers is not merely theoretical.

For his part, Trump described Xi as a "friend" and said the relationship was one of the most consequential in world history, adding that both countries had an opportunity to "create a future of greater prosperity, cooperation and happiness." He invited Xi to visit the United States on September 24, with further meetings possible at APEC and G20 events later in the year.

The language of friendship, however warm, has not resolved a single structural disagreement. Analysts noted that while the White House framed the summit as an opportunity for new economic agreements and "rebalancing" the U.S.–China relationship, Beijing's priorities were far broader and more long-term. "Trump arrives seeking headline deals and visible momentum ahead of the midterms," wrote Zongyuan Zoe Liu of the Council on Foreign Relations. "Xi is playing a longer game, focused on strategic patience rather than substantive compromise."

What Comes Next

The Beijing summit of May 2026 is not an ending — it is, at best, a pause in a structural rivalry that will define the 21st century. The two sides agreed to develop a "constructive China-U.S. relationship of strategic stability" — a formulation deliberately vague enough for both governments to interpret favorably at home, and meaningless enough to require constant renegotiation.

The immediate tests will be concrete: Will tariffs actually be reduced? Will semiconductor restrictions be eased, and if so, by how much? Will arms sales to Taiwan continue? Will China meaningfully use its influence to reopen the Strait of Hormuz? These questions will be answered not in the halls of the Great Hall of the People, but in the grinding machinery of trade negotiations, congressional votes, and military posturing in the months ahead. What is beyond dispute is this: the meeting matters enormously. Two leaders, representing nearly three billion people and more than 40 percent of global GDP, sat across from each other in Beijing and chose, at least for now, to talk rather than confront. In a world fraying at its geopolitical seams — with war in the Middle East, unresolved territorial disputes in the Pacific, and an AI arms race with no rulebook — that choice, however fragile, is not nothing. It may, in fact, be everything.

Somnath and Bharat's unconquerable spirit!

Somnath will continue to stand tall in all its glory because the sense of unity and shared civilisational consciousness lives on in the hearts of every Indian.

At the start of 2026, I had gone to Somnath for the Somnath Swabhiman Parv, marking a thousand years since the first attack on the Somnath Temple. Now, I will be back in Somnath on May 11 to mark 75 years since the inauguration of the restored Temple by the then President of India, Dr Rajendra Prasad. In less than half a year, it is a privilege to be attending two important milestones relating to Somnath and its journey from ruin to renewal or what we describe as from Vidhvans to Srijan.

Somnath gives us a civilisational message. The vast sea before it evokes timelessness. The waves tell usthat no matter how fierce the storms are or how turbulent the tides are, one can always rise again with dignity and strength. The waves return to the shore, as though reminding every generation that the spirit of the people can never be subdued for long.

Our ancient scriptures say: "Prabhasam cha parikramya prithvi kram sambhavam". It means, a Pradakshina of the divine Prabhasa (Somnath) is equal to a Pradakshina of the whole earth itself! While people have come here to pray, they have also experienced the remarkable continuity of a civilisation whose flame could never be extinguished. Empires rose and fell, tides changed, history moved through conquest and upheaval, yet Somnath continued to endure in our consciousness.

It is time to remember the countless greats who stood firm in the face of tyranny. There were Lakulisha and Soma Sarman, who transformed Prabhasa into a great centre of philosophy. Chakravarti Maharaja Dharasena IV of Vallabhi built the Second Temple there centuries ago. Bhima Deva, Jayapala and Anandapala will always be remembered for defending civilisational honour against invasions. It is said that Raja Bhoja too helped with the reconstruction. Karna Deva and Siddharaja Jayasimha played a vital role in restoring Gujarat's political and cultural strength. Bhava Brihaspati, Kumarapala Solanki and the Pashupata Acharyas rebuilt and sustained the shrine as a great centre of worship and learning. Vishaladeva Vaghela and Tripurantaka protected its intellectual and spiritual traditions.

Mahipaladeva and Ra Khangar were instrumental in reviving worship after destruction. Punyashlok Ahilyabai Holkar, whose 300th birth centenary is being marked, ensured the continuity of devotion in the most difficult of times. There were the Gaekwads of Baroda, who safeguarded the rights of pilgrims. And of course, our soil is blessed to have nurtured brave personalities like Veer Hamirji Gohil and Veer Vegdaji Bhil, whose sacrifice and courage have become a part of Somnath's living memory.

In the 1940s, when the spirit of freedom swept across India and the foundations of a new republic were being laid under the leadership of towering figures like Sardar Patel, one thing continued to trouble him deeply...the condition of Somnath. On 13th November 1947, during Diwali time, he stood next to the dilapidated ruins of the temple with sea-water in his hands and said, "On this auspicious day of the (Gujarati) New Year, we have decided that Somnath should be reconstructed. You, people of Saurashtra, should do your best. This is a holy task in which all should participate". On one clarion call of Sardar Patel, it was not only the people of Gujarat but also the people of the whole of India that responded enthusiastically.Unfortunately, fate did not allow Sardar Patel to witness the fulfilment of the dream he had so passionately championed. Before the restored Somnath Temple could open its doors to devotees, he had departed from this world. Yet, his impact continued to be felt over the sacred shores of Prabhas Patan. His vision was championed by Shri KM Munshi, ably supported by the Jamsaheb of Nawanagar. In 1951, when the Temple was complete, it was decided to call the President of India, Dr Rajendra Prasad, for the ceremony. Overcoming strong objections from the then Prime Minister Pandit Nehru, Dr Prasad graced the ceremony, thus making it even more special and historic.

My mind also goes back to October 2001, when I had just taken over as Chief Minister. On October 31, 2001, the Jayanti of Sardar Patel, the Gujarat Government had the honour of organising a programme to mark 50 years since the Somnath Temple opened its doors. It also coincided with the 125th birth anniversary celebrations of Sardar Patel. The then Prime Minister Atal Bihari Vajpayee and the then Home Minister LK Advani attended the programme.

During his speech on 11th May 1951, Dr Rajendra Prasad said that the Somnath Temple proclaims to the world that anything with unparalleled faith and love cannot be destroyed. He expressed hope that this Temple will live in the hearts of people. He also said that the restoration of the Temple was a fulfilment of Sardar Patel's dream, but taking that spirit forward, it is important that we restore prosperity to the lives of people. These are important and inspiring messages he gave.

This is the path we have been walking for over a decade. I consider it my good fortune that, inspired by the principle of "Vikas Bhi, Virasat Bhi", from Somnath to Kashi, Kamakhya to Kedarnath, Ayodhya to Ujjain, Trimbakeshwar to Srisailam, our team has had the opportunity to equip our spiritual centres with the latest facilities while at the same time preserving their traditional character. This, along with efforts to improve connectivity, ensures more people can visit them. It boosts the local economy, secures livelihoods and deepens the spirit of "Ek Bharat, Shreshtha Bharat".

The struggles and sacrifices of those who laid down their lives to protect Somnath and those who rebuilt it time and again will never be forgotten. Countless individuals from different corners of India contributed to restoring its glory. They saw every part of Bharat as sacred, bound together by a sense of oneness that transcended geography. In a world often marked by divisions, this spirit of unity is more relevant than ever.

Somnath will continue to stand tall in all its glory because the sense of unity and shared civilisational consciousness lives on in the hearts of every Indian. As a tribute to this, remembering the extraordinary courage of a thousand years, there will be special Pujas at Somnath for the next thousand days. It is gladdening to see several people donating for these pujas as well.

I urge my fellow Indians to travel to Somnath in this special time. When you stand on the shores of Somnath, let its ancient echoes speak to you. You will not only be overwhelmed by devotion but will also feel the strong pulse of a civilisational spirit that refuses to fade, that is unbroken and unyielding. You will experience Bharat's unconquerable spirit and understand why, despite every effort, our culture remained undefeated and you will have the opportunity to behold the vision of eternal triumph. It will surely be unforgettable.

Jai Somnath.

Howard Lutnick testifies he can't recall why his family lunched on Epstein's island

Howard Lutnick told a congressional panel he could not recall why his family had lunch with Jeffrey Epstein on the financier's private island in 2012. The testimony sharpened questions over his earlier account of cutting ties with Epstein years before.

US Commerce Secretary Howard Lutnick told members of a congressional committee in private testimony on Wednesday that he couldn't recall why he and his family had lunch on Jeffrey Epstein's private island, members said.

Lutnick, the former chief executive of Cantor Fitzgerald, had lunch with the convicted sex offender for two hours on the island in 2012, contradicting a past public statement about cutting ties with Epstein years earlier.In a podcast last year, Lutnick said he vowed to "never be in a room" with Epstein after the financier invited Lutnick and his wife around 2005 to tour his townhome where Epstein made a sexually suggestive comment about a massage table he had set up. Lutnick and Epstein were next-door neighbours on Manhattan's Upper East Side."We asked him over and over again, 'Why did you go to the island?'" said Representative Suhas Subramanyam, a Virginia Democrat. "He says he doesn't remember, that it's inexplicable, and he simply didn't know how to answer the question."

Representative James Comer, the Kentucky Republican who chairs the House Oversight and Government Reform Committee, said Lutnick was transparent in his voluntary testimony. Comer said Lutnick told the panel Epstein found out his family and friends were vacationing in the Virgin Islands and invited them all to lunch.The only thing that I'd seen that Lutnick did wrong was [he] wasn't 100% truthful on the brief visit to the island with his family. He corrected that in his opening statement," Comer told reporters. "If we find that there were any misstatements by Lutnick, it's a felony to lie to Congress, and he'll be held accountable."

A massive batch of files released by the Justice Department in January included emails showing Lutnick had apparently visited Epstein's private island for lunch in 2012. The emails also showed Lutnick invited Epstein to a November 2015 fundraiser at his financial firm for Democratic presidential candidate Hillary Clinton.

Lutnick told lawmakers at a February 10 hearing that he and Epstein had only exchanged about 10 emails and met three times over 14 years. His family had lunch with Epstein on the island, Lutnick said, because they were on a boat nearby. "I did not have any relationship with him," Lutnick said of Epstein at the time. "I barely had anything to do with that person." Epstein pleaded guilty in 2008 to state prostitution charges, including soliciting an underage girl. He was sentenced to 13 months in jail and arrested again in 2019 on federal charges of sex trafficking of minors. His death that year in a Manhattan jail cell was ruled a suicide.

Modern Postpartum Nutrition: Clarissa Wei's "Sitting the Month" Goes Desi

New York's South Asian new mothers are buzzing about Taiwanese-American journalist and cookbook author Clarissa Wei's latest release, Sitting the Month: Postpartum Recipes for Rest & Recovery. Released in April 2026, the book offers a modern, science-backed twist on the traditional Chinese practice of zuo yue zi ("sitting the month") — a 30-day period of confinement and special nourishment after childbirth. While rooted in East Asian traditions, Wei's approachable recipes and practical advice are resonating strongly with Indian, Pakistani, and Bangladeshi moms in Queens, Jersey City, and Long Island.

"After my first baby, I followed every traditional rule — ginger chicken, sesame oil, rice wine, no cold water, no washing my hair for a month," Wei shared in recent interviews. "It helped, but it felt extreme. For my second, I wanted warmth and healing without losing my sanity." Her book blends ancestral wisdom with contemporary nutrition: warming soups, collagen-rich broths, iron-packed greens, and gentle spices that support milk production, reduce inflammation, and rebuild energy.

South Asian mothers are adapting these ideas to familiar ingredients. "I swapped pig trotters for goat leg and added ajwain, fennel, and turmeric — classic postpartum spices in Indian households," says Priya Sharma, a Jackson Heights-based software engineer and mother of a newborn. "Clarissa's ginger-scallion chicken soup reminds me of my mom's adrak ki chai and moong dal khichdi, but with clear science on why these foods aid recovery."

Traditional South Asian postpartum care already emphasizes similar principles: gond laddoos, methi (fenugreek) for lactation, haldi doodh, and nutrient-dense dals. Wei's work validates these practices while updating them — think easier one-pot meals for busy diaspora families, freezer-friendly batches, and nutritional breakdowns that appeal to health-conscious parents.

Local nutritionists at Flushing and Edison community centers are incorporating Wei-inspired sessions into AAPI Heritage Month events. "Many South Asian women face higher risks of postpartum anemia and gestational diabetes," notes Dr. Meena Patel, a Queens-based OB-GYN. "Warming, anti-inflammatory foods with high fiber and protein — exactly what lentils, ginger, and bone broths provide — make perfect sense."

Wei's book also addresses emotional realities: the isolation many immigrant mothers feel far from extended family. Her recipes encourage partners and families to participate in meal prep, turning recovery into a collective act of care. Pre-orders have spiked in tri-state Desi WhatsApp groups, with many planning "sitting the month" meal trains using a mix of Chinese and Indian elements.

In a fast-paced city where new moms often return to work quickly, Wei's balanced approach feels revolutionary. As one Murray Hill mom posted: "Finally, a postpartum guide that respects tradition but doesn't trap you in the kitchen 24/7." For South Asian families navigating dual cultural expectations, this cross-Asian dialogue is pure gold.

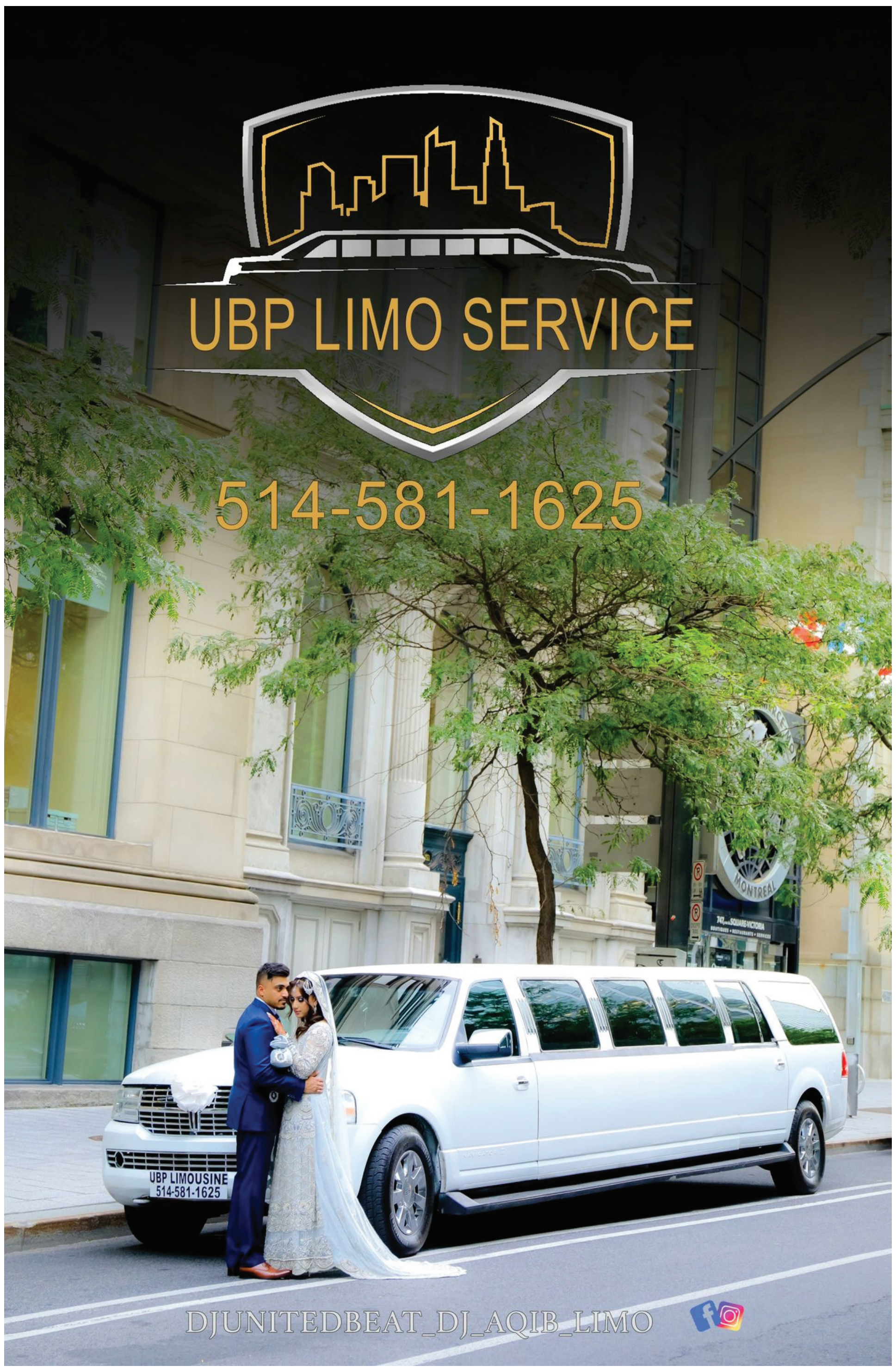

The H-1B Three-Year Pause Bill: Is Congress About to Shut the Door on South Asian Tech Workers?

one week before this edition went to press - Congressman Eli Crane of Arizona introduced the End H-1B Visa Abuse Act of 2026 in the U.S. House of Representatives, backed by seven Republican cosponsors. In breadth and severity, it is the most aggressive legislative challenge to the H-1B visa program in the program's 35-year history. Immigration accountability expert Rosemary Jenks, who helped draft the bill, called it plainly 'the strongest H-1B bill that has ever been introduced in Congress.'

The bill's architecture is sweeping. It would impose an immediate three-year moratorium on the issuance of any new H-1B visas - a complete freeze, not a reduction. When the program resumed after that pause, the annual cap would be cut from 65,000 to 25,000, and all existing exemptions would be eliminated. A mandatory minimum salary of $200,000 per year would apply to every H-1B holder, a threshold that would price out a large share of current positions - particularly entry- and mid-level technology and healthcare roles where Indian professionals are concentrated. The lottery system that currently governs visa selection would be replaced by a wage-based selection algorithm.

THE PROVISIONS THAT STRIKE DEEPEST

For South Asian professionals already in the United States, two provisions carry the most immediate threat. First, the bill would eliminate Optional Practical Training - the post-graduation work authorization period that currently allows F-1 students to work for up to three years after completing a U.S. degree. OPT functions as the primary bridge between American higher education and H-1B employment; eliminating it would sever the pathway for the 330,000-plus Indian nationals currently enrolled in U.S. universities. Second, and perhaps most consequentially, the bill would prohibit H-1B holders from adjusting their immigration status to pursue permanent residency - effectively capping their legal existence in the United States at temporary status regardless of how many years they work, contribute, and pay taxes.

The combination of these provisions would, if enacted, dismantle what immigration attorneys call the 'study-to-work ladder' - the sequence by which an Indian student earns a U.S. graduate degree, transitions to OPT, wins an H-1B lottery, and begins the multi-decade EB-2 green card queue. Under the proposed bill, that entire pathway collapses. An Indian engineer who arrived for a master's degree in 2023 would face not only the end of OPT but also, if H-1B were somehow obtained before the freeze, the permanent closure of any path to a green card.

THE LEGISLATIVE PROGNOSIS

The bill's proponents describe it as a correction to a program 'hijacked' by large corporations to replace American workers with cheaper foreign labor. Cosponsors including Paul Gosar, Brandon Gill, and Wesley Hunt argued the federal government 'should work for hardworking citizens, not the profit margins of massive corporations.' The argument finds real resonance in districts where technology layoffs have created genuine anxieties about labor displacement - and where the H-1B program's structural complexity makes it easy to demagogue.

The legislative reality is more constrained. Immigration attorneys Rahul Reddy and Emily Neumann, analyzing the bill publicly, said there is 'no clear or realistic path for the bill to become law.' Any immigration legislation must clear a 60-vote cloture threshold in the Senate, and the bill has no Democratic support and limited bipartisan business-community backing. Major technology employers - who depend on the H-1B pipeline - retain significant lobbying influence. The U.S. Chamber of Commerce, which is already in federal court challenging the $100,000 H-1B proclamation fee, is unlikely to sit out a fight over a three-year freeze.

THE SIGNAL IS THE DAMAGE

What immigration attorneys and community advocates are watching is not the bill's floor prospects but its normalization effect. Every time legislation of this severity is introduced, two things happen regardless of outcome: the Overton window for H-1B restriction moves, and South Asian professionals - engineers in Sunnyvale, physicians in Houston, students making decisions about graduate school applications - recalibrate their sense of welcome in the United States. A survey of international students conducted by Stop AAPI Hate found just four percent report feeling 'very' or 'extremely' safe in the United States today. The bill is one reason. Canada's Global Skills Strategy, Australia's Global Talent Visa, and Germany's Opportunity Card are others. For a South Asian American community that built much of its identity on the legitimacy of the meritocratic pathway - education, hard work, legal immigration, professional achievement - the End H-1B Visa Abuse Act of 2026 is not simply a legislative proposal. It is a statement about who that pathway is for. And whether or not it passes, a community that has built careers on the assumption that legal compliance would be honored is reckoning, uncomfortably, with the possibility that the assumption was never as stable as it appeared.

Crimes against women in India: What concerns America?

Jag Mohan Thaken

Why did the U.S. Embassy & Consulates in India have to issue advisory to warn the U.S. women travelling to India? What fears do they have in their minds?

On 18 June,2025, it issued a Travel Advisory to India – highlighting the increased caution in India due to crime and terrorism mentioning that some areas have increased the risk. Summarising – "Violent crime and terrorism occur in India. Rape is one of the fastest growing crimes in India. Violent crimes, including sexual assault, happen at tourist sites and other locations. Terrorists may attack with little or no warning. They target: tourist locations, transportation hubs, markets/shopping malls, government facilities."

Showing the country's limitations, the advisory states, "The U.S. government has limited ability to provide emergency services to U.S. citizens in rural areas. These areas stretch from eastern Maharashtra and northern Telangana through western West Bengal.

Due to the risks, U.S. government employees working in India must obtain special authorization to travel to these areas."

The advisory further states, "If you decide to travel to India: Do not bring a satellite phone or GPS device. Possessing a satellite phone or GPS device is illegal in India and may result in a penalty of $200,000 or jail time of up to three years. Do not travel alone, especially if you are a woman. Read travel tips at Women Travelers. Review your personal security plans and stay alert to your surroundings.

Enrol in the Smart Traveler Enrolment Program (STEP) to get alerts and make it easier for us to find you in an emergency."

What is the ground reality?

Has the U.S. warning some solid and reasonable base or it is just "fulfilling a formality"? Let us examine.

Just an example we are quoting here. Media reports reveal – "The ground reality was unfolded when Malkajgiri Commissioner of Police (CP) Sumati, a senior IPS officer, faced harassment by several men during a special midnight operation, while she was conducting a plainclothes operation to assess the safety situation for women on the Hyderabad streets on the intervening night of May 6, 2026 between 12 midnight and 3:30 am. Within these three hours, nearly 40 men, unaware that they were confronting a senior police official, approached her with inappropriate offers and vulgar remarks, many appearing intoxicated."

This incident exposed the safety of women that when even a bold and fearless lady police officer has to face such a situation, then what shall be the intensity of harassment and lewd remarks when an ordinary woman has to visit during the nights?

A tragic incident, which reveals the horrific face of Indian society, occurred on the first day of May 2026 in Nasrapur, in Pune district of Maharashtra, where a three-and-a-half-year-old girl was reportedly sexually assaulted and murdered by a 65-year-old man. Hindustan Times, quoting the Police, states that the Police suspect that after the sexual assault, the accused allegedly killed her by hitting her face with a stone, and to conceal the evidence, hid the body under a heap of dung.

Taking serious note of Nasarpur incident, on May 8, 2026, The National Commission for Women (NCW) has expressed serious concern over the existing parole framework governing convicts involved in heinous crimes against women and children. Hon'ble NCW Chairperson Smt. Vijaya Rahatkar stated that the Commission will soon submit recommendations to the Central Government seeking a complete prohibition on parole for individuals convicted in cases of rape, aggravated sexual assault, and other serious offences against women and children.

The Hon'ble Chairperson observed that the Nasrapur, Bhor incident has raised serious concerns regarding public safety and the confidence of women in society. She emphasized that in such cases, the protection, dignity, and security of women and children must remain paramount. The Commission will also recommend comprehensive systemic reforms to strengthen the justice delivery mechanism in cases involving crimes against women and children. The proposed recommendations include the expedited establishment of Special Fast Track Trial Courts to ensure swift disposal of such cases, enhanced coordination during investigation and trial proceedings through dedicated legal and subject experts, and the creation of an independent and time-bound mechanism for prompt evidence examination, witness statement recording, and completion of investigations.

What does the NCRB report reveal?

The latest National Crime Records Bureau (NCRB) report for 2024, released on 6th May, 2026, shows that India saw 4,41,534 cases related to crimes against women in 2024, in comparison to 4,48,211 cases in 2023 and 4,44,256 in 2022. However, there was a decrease of 1.5% in crimes against women in 2024 compared to 2023, but still the horror is hovering over women safety.

Under other Major Crimes: India recorded 29,536 cases of rape, 48,303 cases of assault with intent to outrage modesty, and 15,609 cases of sexual harassment.

Commenting over the crimes against women with special mention of Haryana state, in a press statement on May 8,2026, the former Union Minister, CWC member and General Secretary of All Indian Congress Committee, Kumari Selja, an MP from Haryana, has expressed deep concern over the latest NCRB report, stating that the rise in crimes against women in Haryana under BJP rule is a matter of serious concern. She said the NCRB data clearly indicates a weakening law and order situation in the state.

Kumari Selja said that according to the NCRB report, Haryana ranks highest in the country in cases related to trafficking of minor girls, while crimes against women continue to rise steadily. She termed the situation unfortunate for a progressive state like Haryana. Kumari Selja said Haryana should have emerged as a model state in development, education, employment and social security, but instead it is increasingly making headlines for crime, fear and insecurity. She added that concerns regarding the safety of women and girls are growing among families across the state. She further stated that rising drug abuse and unemployment are major contributors to the increase in crime. With employment opportunities shrinking for youth, incidents of crime and gang violence are continuously increasing, posing a dangerous signal for society.

Kumari Selja demanded that the state government take strict and effective measures to curb crimes against women. She also called for a crackdown on drug networks and a special drive to create employment opportunities for youth. Selja said that Claims and publicity alone will not improve the situation. The government must deliver results on the ground. Selja added that the Congress party would continue to strongly raise issues related to the safety and dignity of women, youth and the common people, while holding the government accountable for its responsibilities.

Dr. Sushil Kumar Gupta, State President of the Aam Aadmi Party (AAP) Haryana, has also launched a scathing attack on the BJP government in Haryana, citing the latest NCRB (National Crime Records Bureau) report, he said that this report is a blot on Haryana's reputation and proves that the already weak law and order situation in the state has completely collapsed.

In a media release of May 8,2026, Gupta alleged that this report shows Haryana's shameful record in girl trafficking. Dr. Gupta said that according to the NCRB report, 44% of the total cases of minor girl trafficking across the country are in Haryana alone, which is shameful in itself. The trafficking of two innocent girls every day is the biggest proof of the BJP government's failure.

On the other hand, the BJP led Central Government claims that the government attaches highest importance to the matter of preventing and countering crimes against women and children including crimes of human trafficking. In a press release by PIB on February 11,2026, it pleads that the Government has undertaken a number of legislative and schematic interventions to combat trafficking, protect and rehabilitate victims of trafficking.

But in the same release, the union government, which seems to escape liability, states that "Police" and "Public Order" are State subjects under the Seventh Schedule to the Constitution of India. The responsibility to maintain law and order, protection of life and property of the citizens including investigation and prosecution of crimes related to human trafficking and commercial sexual exploitation of the victims of trafficking or seducing or soliciting for the purpose of prostitution rests with the respective State Governments and they are competent to deal with it.

However, the Government of India supplements the efforts of the States/ Union Territories by providing them guidelines on preventing and countering the crime of human trafficking, in the form of various advisories issued from time to time. Will mere issuance of advisories help in curbing the menace of crimes against women? Aren't some hard hammers needed to nip the evil?

Why India, Israel And UAE Are Building A Security 'Trilateral' Of Their Own

Three countries, separated by geography but converging in threat perception, are quietly constructing one of the most consequential strategic partnerships of this decade. India, Israel and the United Arab Emirates do not share a formal alliance treaty, a mutual defence pact, or a joint command structure. What they share is something more operationally durable: a common adversary network, a common set of conclusions drawn from repeated experience, and an expanding web of institutional agreements that are steadily translating shared threat assessment into coordinated strategic action.

That convergence is no longer theoretical. It is documented, incremental and accelerating.

A Common Threat, Not a Common Patron

Most strategic alliances in modern history have been assembled around a common patron - typically a great power offering security guarantees in exchange for alignment. The India-Israel-UAE alignment is not that. It has no single convening power, no Washington or Moscow at its centre. It has emerged from the ground up, driven by the consistent operational experience of three countries that have each absorbed attacks from radical Islamist networks over decades and reached strikingly similar conclusions about the nature, direction and financing of that threat.

The network these three countries are responding to does not observe national borders in any meaningful sense. Hamas leaders have shared public platforms with Lashkar-e-Taiba and Jaish-e-Mohammed commanders in Pakistan-occupied Kashmir. In August 2025, Pakistan's ambassador to Qatar met a senior Hamas official in Doha, with both sides explicitly framing Kashmir and Palestine as dimensions of the same ideological struggle. The financing channels sustaining these organisations move through intermediaries operating simultaneously across South Asia and the Gulf. The targeting doctrine, when examined across recorded attacks from the Kashmir valley to the Negev to the energy infrastructure of the Arabian Gulf, is remarkably consistent: identify civilians or critical infrastructure, strike with maximum visibility, and generate enough political pressure on the targeted government to demand public restraint.

That consistency of method and genealogy is the single most important factor drawing India, Israel and the UAE into closer institutional alignment. This is not a partnership of convenience assembled against a temporary threat. It is a partnership of documented, repeated experience.

The Institutional Architecture Taking Shape

What distinguishes the current phase of this alignment from earlier, more informal expressions of shared interest is the pace at which it is being institutionalised.

In January 2026, India and the UAE formalised a bilateral Strategic Defence Partnership through a letter of intent covering joint defence manufacturing, advanced military technologies, special forces cooperation and counter-terrorism coordination. That agreement formalised a relationship that had been operationally active since at least 2014, but its formalisation matters. It signals mutual confidence in the durability of the arrangement and a willingness to deepen interdependence in domains that carry genuine strategic risk.

The I2U2 framework, grouping India, Israel, the UAE and the United States, has provided a broader multilateral scaffolding for cooperation in food security, clean energy and infrastructure. The Desert Eagle and Gulf Star joint military exercises have built operational familiarity between forces. India's defence cooperation with Israel, which provided critical systems deployed during Operation Sindoor in May 2025, represents a relationship forged through decades of co-development and field-tested in active conflict.

None of these structures emerged from a single diplomatic moment. They are the layered product of decades of bilateral engagement, gradually consolidated into something that now resembles - without quite being named as such - a trilateral security and economic architecture.

The Human Dimension and Its Strategic Weight

Any analysis of this convergence that treats it purely as an elite-level strategic calculation misses a dimension that gives it unusual political durability: the human stakes are immediate and quantifiable.

Approximately 3.5 to 4.3 million Indian nationals reside in the UAE alone. Across the Gulf region as a whole, roughly eight million Indian citizens live and work - a diaspora whose safety, livelihoods and remittances constitute a direct and non-negotiable Indian national interest. When a drone strikes energy infrastructure in the UAE, injuring Indian nationals, it is not an abstract geopolitical event in New Delhi. It is a domestic security concern with a human face. India's interest in Gulf stability does not require strategic theory to justify. It is empirical, immediate and deeply felt across Indian society.

This human dimension also constrains the political room for strategic ambiguity. Indian governments face domestic accountability for the safety of citizens abroad in ways that pure realpolitik calculations do not fully capture. That accountability reinforces, rather than undermines, the strategic case for deeper engagement with the UAE's security architecture.

The Global Disruption Context

The India-Israel-UAE alignment is also taking shape against a broader backdrop of accelerating disruption in the global economic and security order - disruptions that are simultaneously stress-testing existing multilateral frameworks and opening space for new regional architectures.

The global trading order faces compounding pressures: the restructuring of supply chains away from single-source dependencies, the intensifying competition for critical mineral access, the fragility of maritime chokepoints from the Red Sea to the Strait of Hormuz, and the weaponisation of energy infrastructure as an instrument of coercive statecraft. All three countries have direct and material stakes in the stability of these systems.

Israel's technological depth in cybersecurity, precision systems and agricultural technology complements India's manufacturing scale and emerging defence production capacity. The UAE's capital base, geographic position as a logistics and financial hub, and its unmatched connectivity across the Global South give the partnership a commercial and infrastructural dimension that extends well beyond security coordination. Together, the three countries represent a concentration of complementary capabilities that none of them possesses individually - and that becomes more strategically valuable precisely as the broader international order becomes less predictable.

The Isolation Thesis and Why It Fails

A strand of commentary has argued that Israel's strategic standing has been permanently damaged by the conduct of its military campaign in Gaza, and that the country has emerged from October 7 in a condition of deepening regional isolation. The civilian suffering in Gaza is serious and demands honest engagement. That is not contested.

But strategic isolation is not measured by social media sentiment or the volume of protest in Western capitals. It is measured by what a country's partners are actually doing. On that metric, the isolation thesis is difficult to sustain. The UAE has not reversed the Abraham Accords. Saudi Arabia and Bahrain condemned the recent Fujairah attack without diplomatic hedging. India deepened its defence cooperation with Israel through the very systems that executed Operation Sindoor. The countries that concluded, well before October 7, that radical Islamist networks represent the primary regional security threat have not revised that conclusion since - and they have not revised their relationships accordingly.

The gap between what governments say in multilateral forums and what they do in bilateral security and economic partnerships has rarely been wider. Attending to what is being built rather than what is being declared is a more reliable guide to the actual trajectory of regional order.

What the Architecture Reveals

The India-Israel-UAE alignment is not a replica of Cold War bloc politics, nor is it the kind of formal treaty alliance that dominated twentieth-century strategic thinking. It is something more adapted to the contemporary environment: a networked partnership between states that have reached independent but convergent conclusions, prefer to maintain strategic autonomy while building operational depth, and are willing to institutionalise their cooperation in defence manufacturing, intelligence sharing, counter-terrorism coordination and economic integration simultaneously. That combination - security convergence reinforced by economic interdependence, anchored in human demographic stakes, and driven by consistent operational experience rather than external pressure - is precisely what gives this alignment its distinctive durability. Summit declarations fade. Institutional investments, joint exercises, co-produced defence systems and strategic economic partnerships do not dissolve between election cycles.

The events of the past twelve months, Operation Sindoor, the formalisation of the India-UAE Strategic Defence Partnership, the Fujairah strike, are not isolated data points. They are chapters in a continuous process of alignment whose logic becomes clearer, not murkier, each time the threat network that animates it acts. The trilateral architecture being built between India, Israel and the UAE is still incomplete. But its direction is unambiguous, and its foundations are deeper than most observers have yet recognised.

By Aditya Raj Kaul

The World's Wars Are Coming Home: How Global Crises Are Reshaping The Canadian Kitchen Table

For a long time, Canadians enjoyed the geographical luxury of distance. Cushioned by three oceans and a relatively stable superpower to the south, it was easy to view global conflict as a tragic news segment that played out between the sports and the weather.

hat era is officially over.

In 2026, the boundaries between foreign policy and domestic reality have entirely collapsed. The conflicts raging in Ukraine, Gaza, and Sudan, the escalating tension with Iran and China, and the volatile political climate in the United States are no longer "over there." They are here. They are dictating the price of diesel in Saskatchewan, the security of local data centres, the availability of housing in Halifax, the intensity of campus protests in Toronto, and the survival of our democratic institutions.

According to the World Economic Forum's (WEF) 2026 Global Risks Report, the world has formally transitioned into a new age of fragmentation. The WEF ranked "geoeconomic confrontation" as the number one risk most likely to trigger a global crisis this year, officially surpassing climate anxiety in the short term. For the average Canadian household, this isn't high-level political theory—it is a daily, lived experience.

The Checkout Aisle Is a Geopolitical Map

The most immediate way the world's wars enter Canadian homes is through the wallet. We have learned the hard way that infrastructure is now being weaponized, and supply chains are the new frontlines.

The Middle East and Energy Shocks: The ongoing U.S.-Israel conflict with Iran and its proxies has fundamentally destabilized the Red Sea and the Strait of Hormuz. When commercial vessels are forced to reroute around the horn of Africa to avoid strikes, the cost of shipping everything from electronics to auto parts skyrockets. This instantly translates to higher energy and diesel prices in Canada, pushing up the baseline cost of transporting groceries to your local supermarket.

The Ukraine-Russia Grind: Years into the grinding war in Eastern Europe, global agricultural markets remain permanently altered. The disruption of Ukrainian grain and Russian fertilizer continues to apply structural upward pressure on global food prices, heavily contributing to the food insecurity now pushing record numbers of Canadians to food banks.

The Economic Nationalism Shift: As the U.S. and China battle for dominance over AI, semiconductors, and rare earth minerals, trade is being regionalized. The WEF notes that countries are prioritizing national security over economic efficiency. For Canada, adapting to American tariffs and export controls means businesses pay more to operate, costs that are inevitably passed down to the consumer.

The 2% Reality Check: Defence in the Modern Era

For decades, Canada was the quiet beneficiary of the American security umbrella, routinely lagging behind its international defence commitments. The geopolitical shockwaves of the mid-2020s have violently corrected that posture. In early 2026, driven by an increasingly unstable world and immense pressure from allies, Canada officially hit the NATO benchmark of spending 2% of its GDP on defence for the first time since the Cold War. The Financial Pivot: The federal government poured over $63 billion into defence this year. This money is flowing into domestic infrastructure, ammunition manufacturing in Quebec, new drone facilities in Nova Scotia, and space-based capabilities.

The Cyber Frontline: Security threats are no longer just military; they are digital. State-sponsored cyber threats originating from Russia and China are increasingly targeting Canadian municipalities, hospitals, and critical infrastructure. The conflict is happening on our servers, threatening the power grid and the privacy of millions of citizens. Every dollar diverted to rearm and secure the nation is a dollar that cannot be spent on domestic healthcare or housing, directly connecting the aggressive postures of foreign adversaries to Canada's internal fiscal strain.

The Human Flow and Strained Borders

When the world burns, people flee. The unprecedented scale of violence in Sudan, the devastation in Gaza, and the continued displacement from Ukraine have created historical waves of global migration.

Canada, historically a beacon for resettlement, is buckling under the sheer volume of the crisis. The capacity to integrate newcomers—providing them with shelter, healthcare, and employment—has collided violently with the domestic housing shortage. The Policy Backlash: In 2026, the reality of this strain culminated in the passage of Bill C-12, a sweeping piece of legislation that aggressively tightened Canada's asylum and refugee system. Tougher Lines: The new laws enacted retroactive eligibility requirements, heavily restricting claims from those entering irregularly or delaying their applications. Furthermore, the federal government stabilized permanent resident targets and drastically slashed the intake of temporary residents to regain control of population growth. The human tragedy of global wars is forcing Canada to confront its own physical limits, transforming immigration from a celebrated national identity into one of the most fiercely debated political issues in the country.

The Fracture of Democratic Unity

Perhaps the most insidious way global conflicts have come home is through the fracturing of Canadian social cohesion. Democracies are uniquely vulnerable to the psychological warfare of the digital age..

The war in Gaza has torn through Canadian university campuses, city streets, and political parties, revealing deep, painful societal divides. These are not just disagreements over foreign policy; they are emotional, visceral clashes over human rights, identity, and morality that are straining local policing and municipal leadership.

Simultaneously, the polarized political environment in the United States acts as a cultural amplifier, bleeding into Canadian discourse. Foreign actors in Russia and China are actively leveraging this tension, using disinformation campaigns to amplify anger, sow distrust in Canadian elections, and widen the political extremes. The WEF report explicitly highlights disinformation as a critical long-term risk to democratic stability.

The New Resilience

The narrative of the "far away conflict" was a luxury of a bygone era. Today, global security, international trade, and human migration are fundamentally intertwined with the Canadian standard of living. The question for 2026 and beyond is not whether Canada can insulate itself from the world—it cannot. The question is whether our democratic institutions, our economy, and our communities can build the resilience required to stay united when the pressure of a fracturing world arrives at our doorstep.

Save Max Name Removed From Brampton Sports Centre After Sponsorship Agreement Ends

The Save Max name is being removed from a major Brampton sports facility after the City of Brampton confirmed that its sponsorship agreement with Save Max Real Estate Inc. has been terminated. According to INsauga.com, the facility known as the Save Max Sports Centre will return to its former name, the Brampton Soccer Centre.A city spokesperson told INsauga.com that the agreement was ended in accordance with the terms of the sponsorship deal. The city did not directly say whether the termination was connected to recent allegations involving Save Max brokerages, but confirmed that signage changes and updates to online references are now underway.

The name change follows action by the Real Estate Council of Ontario, which previously froze accounts linked to several Save Max real estate brokerages in Mississauga and Brampton. RECO alleged that approximately $2.7 million in client trust funds had been used for expenses such as loan payments, property management fees, taxes, credit card balances, and vendor services. Save Max has disputed the allegations.

According to INsauga.com, between 100 and 150 active Save Max listings were frozen by RECO, while about 400 registered real estate salespeople left brokerages connected to the broader Save Max network after the freeze. RECO later agreed to lift the freeze if strict conditions were met, including third party oversight of brokerage bank accounts and the voluntary shutdown and cancellation of registrations for Save Max Supreme and Save Max Ace.Suspensions involving Raman Dua, Save Max's broker of record and sole director, and Nidhi Dua were lifted under an agreement announced in April. RECO said other suspensions and notices connected to the matter would not proceed following that agreement. Jean Lépine, RECO's administrator and acting CEO, said the action reflects the regulator's broader effort to strengthen financial oversight in the real estate sector. Save Max and the City of Brampton originally signed a 15 year naming rights deal in 2020 worth $2,512,500. The agreement gave Save Max exterior naming rights for the sports facility, which has long served as an important recreational hub for soccer and community programming in the city.Lawyers for Save Max have appealed the freeze and acknowledged that RECO's investigation found incorrect disbursements, but argued that most were reversed quickly, including some within 24 to 48 hours. The appeal also said the largest disputed transaction, worth $700,000, was reversed the next day.

U.S. Authorities Say Gun Smuggling Network Sent Dozens Of Firearms Into Canada

United States authorities say they have broken up an international firearms trafficking network accused of moving dozens of guns from New Hampshire into Canada through Indigenous reserve areas along the border. According to CBC News, the U.S. Attorney's Office for the District of New Hampshire said the alleged pipeline involved 51 firearms, with some later recovered at violent crime scenes in Quebec.Federal officials said the case involves an alleged scheme where straw purchasers in New Hampshire and Vermont bought firearms on behalf of others. These purchases are illegal when a person lies on firearm forms or buys a weapon for someone who is not the real buyer. Authorities said eight people have been charged in connection with the alleged conspiracy, while five others have already entered guilty pleas.

According to CBC News, U.S. Attorney Erin Creegan said several of the trafficked firearms were later found at Canadian crime scenes, including investigations connected to organized crime in Quebec. One firearm was reportedly recovered in Montreal during a search linked to a kidnapping investigation.

The investigation was led by the Bureau of Alcohol, Tobacco, Firearms and Explosives, Homeland Security Investigations, and the Sûreté du Québec. The Canada Border Services Agency also contributed by sharing information and enforcement expertise. A CBSA spokesperson said detecting illegal movement of firearms, firearm parts, and ammunition remains a priority for border enforcement.Court documents cited by CBC News say Vermont resident Justin Jackson admitted to trafficking firearms to Indigenous reserves near the New York border. Authorities allege that people connected to Akwesasne in New York would bring cash to Jackson and others, asking them to buy firearms from stores. In one alleged incident, a person using the name Mike Jones reportedly brought around $5,000 U.S. and asked Jackson to buy as many firearms as possible.

Several people, including Justin Jackson, Melissa Longe, Dustin Tuttle, Caleb Wilcott, and Doug Mulligan, have pleaded guilty in connection with the case. Sentencing dates are expected between June and August. The charge of conspiracy to straw purchase firearms can carry a maximum prison term of 25 years, along with a possible fine of up to $250,000.Other accused individuals named in the case include Io Rateka Swamp, Jonathan Hart, Conrad Oakes, Tayson Terrance, Ranonkwatseronhawi Gibson, Montana Cook, Blade Oakes, and Nash Oakes, all identified as residents of Akwesasne. Some were taken into federal custody this week, while others remain fugitives, according to the report.

Ontario Lottery Jackpots Climb For Victoria Day Weekend With Millions Up For Grabs

Ontario lottery players heading into the Victoria Day long weekend have several major jackpots to watch, with national and provincial draws offering prizes that could turn a regular weekend ticket into a life changing win. According to Metroland Staff, the biggest prizes include a $20 million Lotto Max jackpot and a $46 million Lotto 6/49 Gold Ball jackpot.The Friday, May 15 Lotto Max draw carries an estimated main prize of $20 million through the Ontario Lottery and Gaming Corporation. The game is drawn every Tuesday and Friday evening, with tickets priced at $6 each. Players also have a chance at an estimated 20 MaxPlus prizes, each worth $100,000. Lotto 6/49 is offering an even larger opportunity this weekend. The Saturday, May 16 draw includes a Gold Ball jackpot of $46 million, although the prize would be $1 million if a white ball is drawn instead. The same draw also includes the Classic Draw jackpot, which remains fixed at $5 million. Lotto 6/49 draws take place every Wednesday and Saturday night, with tickets costing $3. Ontario players also have smaller but still significant provincial jackpots available. Lottario, which is only played in Ontario, has an estimated top prize of $420,000 for Saturday's draw. Tickets cost $1, and draws are held on Saturday nights. Ontario 49 is also offering its fixed $2 million top prize, with draws taking place Wednesday and Saturday evenings.The weekend comes shortly after a historic lottery moment in Canada. According to Metroland Staff, two friends from London, Ontario, claimed the largest lottery prize ever awarded in Canada in April after winning $80.4 million. Their prize included the $80 million Lotto Max jackpot from the December 30 draw, along with a second prize worth more than $403,000 from the same draw. Lotto Max could also see even larger jackpots in the future. The game's main prize cap was recently raised from $80 million to $90 million in April, although the jackpot has not yet climbed to that new limit. The changes also improved the odds of winning a prize, while ticket prices increased at the same time.For now, Ontario residents have several reasons to check their tickets this Victoria Day weekend. Whether it is Lotto Max, Lotto 6/49, Lottario, or Ontario 49, the weekend's draws offer millions in potential winnings and another reminder of how quickly a routine lottery purchase can become a major life event.

Supreme Court Recognizes New Legal Path For Intimate Partner Violence Survivors Seeking Damages

The Supreme Court of Canada has issued a major ruling that creates a new legal path for survivors of intimate partner violence to seek financial damages through civil courts. According to a report by Jeremie Charron, the decision was released Friday in the case of Ahluwalia v. Ahluwalia and is being described as a landmark moment in Canadian law.

In a split 6 to 3 ruling, the country's top court recognized a new tort of intimate partner violence. A tort is a civil legal claim that allows someone to seek compensation when another person has caused them harm. The court found that existing civil claims, such as assault or battery, do not fully capture the unique harms caused by intimate partner violence, particularly when abuse involves coercive control, loss of autonomy, and damage to dignity.

Justice Nicholas Kasirer, writing for the majority, said the new tort is connected specifically to intimate relationships and is meant to address harm that goes beyond isolated acts of violence. The ruling recognizes that abuse in intimate partnerships can involve a broader pattern of control, intimidation, emotional harm, and interference with a person's freedom and equality. The case began after Kuldeep Ahluwalia and Amrit Ahluwalia separated and appeared before an Ontario court in 2016. According to court documents referenced in the report, Mr. Ahluwalia had abused his former wife physically and emotionally. The trial judge originally recognized a new tort of family violence and awarded Ms. Ahluwalia $150,000 in damages. That decision was later overturned by the Ontario Court of Appeal in 2023. The appeal court ruled that the abusive conduct could already be addressed through existing torts and said a new legal category was not necessary. However, the Supreme Court has now reversed that approach while also narrowing and reshaping the legal concept created by the trial judge.

The Supreme Court said the earlier idea of a tort of family violence was too broad because it could apply to family members generally, rather than focusing on intimate partners. Justice Kasirer explained that the case before the court specifically involved an intimate relationship, not all family relationships, and that the legal test should reflect that distinction.

Under the new framework, a person must show that the wrongful conduct occurred during or after an intimate relationship, that the other person intentionally engaged in abusive conduct, and that the conduct amounted to coercive control when viewed in context. This means courts will consider the overall pattern of behaviour rather than treating each incident in isolation.

Three judges dissented from the ruling. Justice Mahmud Jamal, writing for the dissenting judges, argued that existing tort law was already enough to provide full compensation in this case. The dissenting opinion said courts should only create a new tort when it is necessary, and that the facts before the court did not require such a step.

Alberta And Ottawa Reach Pipeline Approval Deal With New Carbon Pricing Framework

The governments of Alberta and Canada have reached a new agreement aimed at moving a proposed west coast oil pipeline closer to approval while also reshaping the province's industrial carbon pricing system. According to Postmedia, the deal was signed Friday in Calgary by Alberta Premier Danielle Smith and Prime Minister Mark Carney, building on a memorandum of understanding the two leaders signed last November.

The agreement sets a clear timeline for the pipeline approval process. Alberta is expected to submit a proposal to Ottawa's major projects office by July 1, while the federal government would have until October 1 to decide whether the project is in the national interest. Final approval for construction is expected before September 1, 2027, according to the terms of the deal.Carney said the agreement is focused on building trust and showing that Canada can move major projects forward. Smith said the deal sends a message to investors that Alberta is ready to turn ambition into real projects, jobs, and economic results. For the province, the agreement represents a major step in its long running push to secure additional pipeline access to the west coast.

Several major challenges still remain. A private sector company has not yet stepped forward to lead the pipeline project, the route has not been finalized, consultations with First Nations still need to be completed, and British Columbia remains strongly opposed to the idea of a new oil pipeline to the coast.

The agreement also makes major changes to industrial carbon pricing. Instead of the previous federal plan that would have required a carbon price of $170 per tonne by 2030, the new deal sets the price at $130 per tonne by 2035. The current price of $95 per tonne will remain in place for the rest of 2026 before rising to $100 per tonne next year and staying at that level through 2030.The Pathways carbon capture project, now known as the Oil Sands Alliance, remains central to the discussions between Ottawa and Alberta. Federal officials have said carbon capture remains a necessary condition for any future pipeline expansion. In the meantime, Canada and Alberta will jointly issue 75 million tonnes of carbon contracts for difference, which are designed to give businesses and investors more certainty around future carbon prices.

The deal also connects to Carney's broader energy plan, including his recent pledge to double Canada's electricity grid capacity by 2050 as part of the country's long term push toward net zero energy. Meanwhile, Ottawa's clean electricity regulations remain before the courts, with both governments agreeing that if the regulations are struck down, they will be withdrawn. If they are upheld, the two sides will negotiate an equivalence agreement.The agreement could have political implications as well.

Canadian Visa Centres Abroad Face Scrutiny Over Fraud, Security Risks And Extra Fees

Canada's overseas visa application system is facing renewed scrutiny after internal records revealed concerns about fraud, security issues, technical failures, and applicant complaints at some visa centres operated by federal contractor VFS Global. According to CBC News, the records show that Immigration, Refugees and Citizenship Canada had already flagged problems in countries such as Bangladesh, including allegations of third party fraud, appointment reselling, overcharging concerns, and security red flags.

VFS Global operates 164 visa application centres in 109 countries on behalf of the Canadian government. The company does not decide immigration cases, but it handles administrative services such as collecting biometrics, managing document submissions, and returning passports. The company has been providing these services to Canada for more than two decades.

One Ottawa resident, Salah Uddin, told CBC News that he faced frustrating experiences while trying to access visa services in Dhaka for his parents and in laws. He said he felt pressured to pay for premium lounge access in 2023 so his parents' passports could be submitted on time. In 2024, while trying to secure visa processing for his in laws, he said a third party reseller asked for about $250 Canadian per person to obtain an appointment.

Internal records obtained by CBC News suggest Canadian officials were already aware of similar concerns. Emails showed officials discussing appointment reselling and other forms of fraud linked to visa centre access. In one case, government staff tried to simulate the booking process themselves and also encountered problems. The documents indicated that resellers were allegedly block booking appointments and selling them to applicants facing strict deadlines.Critics say the situation raises serious ethical concerns because applicants already pay official processing fees to IRCC. Some applicants said they felt forced to pay extra for optional premium services simply to meet deadlines or secure timely appointments. VFS said its value added services are optional and approved by the Canadian government, while IRCC said those services are not mandatory and that it does not track the company's extra revenue from them.

CBC News also reported that the federal government has awarded more than $725 million in contracts to VF Worldwide Holdings Ltd., the company behind VFS Global, from 2012 to March 2026 to operate 128 visa centres. Another company later bought by VFS, TT Visa Services, has received more than $45 million since 2018 to operate 36 centres.The internal documents also pointed to concerns beyond Bangladesh. Visa centres in Russia were reportedly affected by internet outages in April 2024 during the ongoing Russia Ukraine war, causing delays for urgent cases. The records also mentioned a malware attack and discussions about possible contractor solutions. In Mexico, an immigration lawyer told CBC News that one client received advice from VFS agents that contradicted legal guidance.

Security concerns were also raised in the documents, including questions about staff screening, use of personal email and social media, and document handling. Some details were redacted, but one 2023 email from an IRCC staff member warned that staff monitoring calls or emails should be properly screened. Immigration lawyer Karina Juma told CBC News that problems involving data security, third party fraud, and extra fees remain common concerns in multiple regions. She urged IRCC to conduct stronger audits and said the current oversight system does not appear to go far enough.

VFS Global declined an interview but said its visa centres undergo regular audits and that staff receive background checks. The company said it continues to improve vigilance and data security measures for IRCC. The immigration department said it is aware of reported incidents, investigates credible fraud tips, and takes corrective action when contractors fail to meet standards.

Canadian Air Passengers Asked To Monitor Symptoms After Low Risk Hantavirus Exposure

Canadian public health officials are contacting 26 air passengers across the country after they may have had low risk exposure to hantavirus linked to the deadly outbreak on the MV Hondius luxury cruise ship.

According to Global News, Canada's chief public health officer, Dr. Joss Reimer, said the passengers shared flights with a confirmed hantavirus case. However, officials do not consider them close contacts because of where they were seated during the flight.

The affected travellers are being asked to monitor for possible symptoms, while nine people in Canada have been classified as high risk exposure cases and have been instructed to self isolate. Health officials say the situation is being handled with strong public health measures.

Reimer said the overall risk to the general Canadian population remains low. She added that Canada has clear procedures in place and that further spread of the virus within the country is not expected at this time.

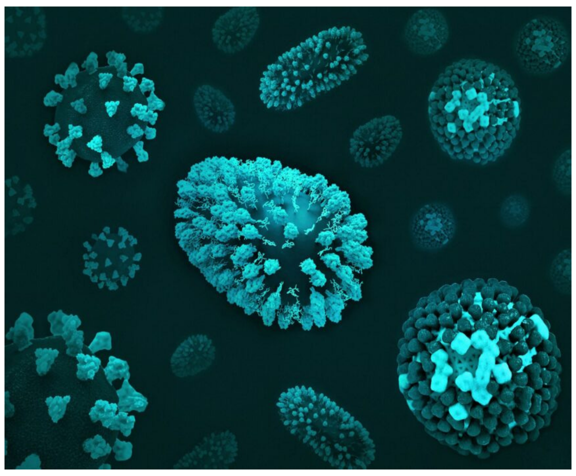

Highlights of
Greece
Tour Price: ~~USD 2440~~ | Offer Price: USD 2240
VISIT
Athens | Mykonos | Santorini
Inclusions: Accommodation, Meals, sightseeing as per itinerary and Services of our Tour Manager
T&C: Price mentioned is based on twin/ double sharing per person. Price does not include airfare, visa, insurance & surcharge.
Please refer Tour PDF for more details on itinerary, inclusions & exclusions.
Worldwide Special Group Departure available with Indian Vegetariean Meals

GP SINGH Immigration

GP SINGH IMMIGRATION INC.

ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

Licenced Immigration Consultant

Refugee Cases | Case Appeal
Family PR | Citizenship
Study Permit | Passport
Super Visa | PR Card renew
Visitor Visa | Hearing Practice

5145597525 | 5146131608

Gaganpreet Singh (MEngg, RCIC-IRB) Commissioner of Oath

7914 Rue Lefebvre, LaSalle, QC H8N 2A8

Real INTERNATIONAL EDITION

ਦੇਸੀ ਟਾਈਮਜ਼

Desi Times Weekly

www.desitimes.ca

QCNA

Matrimonial

Canadian Well settled Sikh khatri ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ Canadian Born 1993 Born ਲੜਕੀ ਕੱਦ 5 ਫ਼ੁੱਟ 9 ਇੰਚ, Accounting ਦੀ Degree Holder Air Canada ਦੇ Head Quater Finance department ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਲਈ ਲੜਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੜਕਾ Canadian Born ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ well settled ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾ ਅੱਛੀ ਜਾਬ ਜਾਂ ਚੰਗਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਕੱਦ 6 ਫੁੱਟ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ Trim ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।

Please Send Biodata and Pictures. Contact : Cell 514-465-8920, Whatsapp 514-465-8920

DESI TIMES WEEKLY VOLUME 7 ISSUE #536 FRIDAY, 15 MAY , 2026

Quebec Novelist Shines a Harsh Spotlight on Migration, and on Trump's America

The protagonist in the novel "It Was Either That or Die" departs Haiti on an epic journey through South America, the perilous Darién jungle and a United States on the cusp of President Trump's return to power. But once in the United States, he continues to flee — to Canada.

"It was on that day that I decided to leave — like pulling out a tooth, like cutting off an arm, like saying goodbye to one's mother tongue," he says at the start of his odyssey. A work that explores the personal toll of global migration — and depicts the United States not as a dream destination, but a dehumanizing place to escape from — the novel has brought sudden acclaim to its author, Thélyson Orélien, 37, who left Haiti for Montreal after the devastating 2010 earthquake.

The rights to the novel, "C'était ça ou mourir," in its French original, have already been sold in 23 countries, all but one before the book's recent publication in Quebec. Scribner is planning to publish a U.S. translation in 2028.

Though only a few chapters deal explicitly with the United States, they have fueled interest in the novel in a world riveted by the often violent crackdown on migrants there.

The novel's protagonist finds "fear, not hysterical, not exaggerated, but very real" among Haitians in the United States before the start of Mr. Trump's second term.

"I had only one thing on my mind: leaving," the protagonist says before heading to Canada's most famous unofficial border crossing, Roxham Road. "I thought of Canada the way a shipwrecked man thinks of a plank of wood. I didn't imagine it as paradise — I'd stopped believing in that a long time ago — but as a place where I could finally breathe."

For years, thousands of people entered Canada through Roxham Road, a rural border crossing between Quebec and New York State. Until 2023, a loophole in an immigration agreement between Canada and the United States allowed asylum seekers who crossed there to avoid being sent back immediately to the United States. Mr. Orélien finds parallels between Roxham Road and the Underground Railroad, the secret network of abolitionists helping Black slaves flee to free states and to Canada. Today, just as in the past, Mr. Orélien sees "two forces in the United States: you can find people who don't accept the other and you can also find people who accept the other."

"But maybe now, the idea in power, the one driving and directing everything, is the idea that the other is somebody who's come to eat Americans' dogs and cats," he added with a laugh, referring to Mr. Trump's false claim during the 2024 presidential campaign that Haitian immigrants were eating people's pets in Springfield, Ohio.

TAK LOGISTICS

Ready to steer your career forward? Join TAK Logistics as an Independent Owner Operator and be part of a team that values professionalism, safety, and excellence. Apply now to start your journey with us by emailing your resume and contact information to

safety@taklogistics.com

20th Edition of SAWID Business Directory.

2026

COMING SOON

To publish your advertisement as low as $100 contact:

singhatthwal@gmail.com
manjeetatthwal@gmail.com
Mobile No. +1 (438) 500-6024
Office number: 514-798-1794
www.sawidcanada.com